42 * ſubſtitutio huiuſmodi duos ſub ſe caſus comprehendere ſoleat, noluntatis nimirum & impotentiæ, hoc eſt ſi inſtitutus heres eſſe noluerit, aut non potuerit, vt cum Bart. num.9.& 13.& aliis in l.1.ff. de vulg. eod Bart. num.1.& omnibus in l.cum proponas 3.per Tex.ibi, Cod.de hered inſt. receptiſſimam, ac veriſſimam ſententiam eſſe profitentur Paulus Leonius, & Alex. Trentacinq. de ſubſtit. ille ſub tract. de ſubſtit.vulg. num.24. hic verò p.1. cap.1. num.20. Menoch. conſ.106.num.289. libr.2. conſ. 325.num.49.& conſ.399.num.21.lib.4. quod & apud nos conſtat ex l.1.poſt princ. verſ. E eſto ſeria, & in l.2. circa finem, verſ. E eſto es, tit.5.parti.6.atque ita conſequens videatur filium, cui talis ſubſtitutus datur, ſub contraria conditione illius ſubintellectæ ſi noluerit, inſtitutum cenſeri, nempè ſi heres eſſe voluerit, arg.Tex. in l.ſi legatum 10.ff. de adim.legatis, in l.quibus diebus 40 §.quidam Titio. in fine, & in l.aliquando 107.ff.de condit. & demonſt. tamen contrarium longè verius eſt. Tum quia duplex illa conditio, ſub vulgari ſubſtitutione comprehenſa, ſi inſtitutus heres eſſe noluerit, aut non potuerit, ipſi ſubſtitutioni duntaxat ineſt, nec arguit contrariam in inſtitutione, quæ purè, & abſque vlla conditione concepta eſt, nec per ſubſtitutionem conditionalis reddi debet, arg. Tex.in l.ſub conditione 73.ff. de hered. inſtit. tradit Philip. Corn.in d.l.cum proponas, num.1. poſt med. verſ. Nec ſimiliter, & num.2.poſt princip. verſ. Et non benè, D.Ant.Pichard.in d.§.ita demum, inſt. de heredit.quæ ab inteſt.num.26.Ant.Fab.de error. pragmat. tom.2. d. decade 32.error.6.circa med.verſ. Vt enim voluntarius, ſiue num.9. nec obſtat Tex. in d.l.ſi legatum, cum ſimilibus, quia procedunt reſpectu vnius perſonæ, cui aliquid ſub conditione datur, nam ex natura conditionis neceſſe eſt, vt ſubcontraria videatur non datum, vel ademptum, non verò reſpectu diuerſarum perſonarum, vt inſtituti, & ſubſtituti, vt patet ex d.l.ſub conditione, quicquid aliter variando reſpondeant Aret. in d.l.1 ff. de vulg.n.9.poſt med.verſ. Illud etiam debes ſcire, & D.Franciſc. Sarm. lib.4.ſelect.ad l. ſi filius heres, ff.de liber.& poſth. num.29.in fin. & num. 30. Tum etiam, quia etſi daremus conditionem ſi noluerit, ſub vulgari ſubſtitutione comprehenſam, arguere in inſtitutione contrariam conditionem ſi heres eſſe voluerit, adhuc ea traditio in vulgari ſubſtitutione, filio ſuo heredi facta minimè procederet, quia illa alia doctrina, quòd ſubſtitutio vulgaris duos caſus noluntatis, & impotentiæ comprehendit, dumtaxat locum habet in extraneo, in quo iura, & DD.ſupra relati loquuntur, non verò in ſuo, & in terminis aduertit Phlip. Corn.in d.l.cum proponas, num.1. verſ. Nec obſtat iſte
43 Tex. atque adeò * contraria ſubſtitutionis conditio in inſtitutione ſui heredis non illa cenſeri debet ſi heres eſſe voluerit, ſed illa potius ſi ſe non abſtinuerit, nam cùm is abſtinendi facultate ex Prætoris beneficio potiatur, iuxta facultatem hanc ſubſtitutio ipſi facta accipienda eſt, arg.Text.in l. plenum 12.§ equitij, ff.de vſu, & habitat. Multum autem intereſt, vtrum primo vel ſecundo modo conditio filij inſtitutioni videatur adiecta, nam primo quidem modo aliter adiecta cenſeretur, quàm à iure inſit, ac proinde inſtitutionem ipſam conditionalem redderet, itaut filius heres non eſſet, ſi ante declaratam voluntatem decederet, l. Cornelius 69.verſ. Quod ſibi, & l.iam dubitari 86.ff.de hered.inſtit.l.verba hæc 12.ff.de conſtit.inſtit. & conſequenter ſubſtitutioni locum faceret, & tranſmiſſionem impediret, arg. Text.in l.ſi ita legatum 65. aliàs 68.§.1.ff.de legat.1.& in l.ſi ita expreſſum 69.ff.de condit.& demonſt. iuncta l.fin. verſ. Argumento, ff. de condit.inſtit. nec enim conditionalia iura tranſmitti quoquo modo poſſunt, l.ſi cui legetur 49.aliàs 51. §.hoc autem, iuncto §.(aliàs verſ.) Et ideo, ff.de legat.1.l.vnic.§.ſin autem aliquid ſub conditione, Cod. de caduc. tollend. & vltra alios reſoluit optimè Ant. Gom. varia.reſolut.tom.1.cap.9.num.49.id quod longè aliter ſe habet in conditione illa, ſecundo modo ſubintellecta in filij ſui heredis, inſtitutione, ſi ſe non abſtinuerit, quæ cùm tacitè à iure inſit inſtitutioni ſui heredis, eam minimè conditionalem efficit, iuxta reg.Text.in l.5.ff de legat.1.d.l.aliquando 107.verſ. Item quod ſub hac ff. de condit.& demonſt.& l.ſi Titio 22.§.1.ff.quando dies legati legati ced. nec proinde tranſmiſſionem ad filij heredes impedit, iuxta aliam reg. Tex. in l.quod purè 6.§.1.ff.eod. tit. quicquid aliter diſtinguant Bald.in d.l.cùm proponas, num. 11.Cod.de hered.inſtit.Imola in d.l.1.num. 3.poſt medium, verſ. Aduerte tamen, ff de vulg.relati, ſed non probati à Gulliel. Bened. in c.Raynutius, de teſtam.verbo ſi aſque liberis in 2. ſub tract. vulgaris ſubſtitutionis, num.67.verſ. Tertia eſt tranſmiſſio, & num. 69. nec quicquam certum firmet Vdalricus Zaſius de ſubſtitut.cap. 1. num.13.verſ. Secunda ſpecies, aliaque poſt alios diſtinctione vtatur Alex.Trentacinq. de ſubſtitut.part. 1. cap.5. num. vlt.verſ.vlt.quos duos quaſi eiuſdem ſententiæ refert, & improbat D. Ioannes del Caſtillo d. cap.13.num.34. Cui veriſſimæ reſolutioni maximè inter alia fauet * Text.optimus in d.l.fin.verſ. Al- 44
tera verò ſpecies, ff.de condit. inſtitut. vbi filio inſtituto ſub conditione poteſtatiua, quæ vltimo vitæ ſpiritu impleri poteſt, puta ſi Titio decem dederit, nepos ei vulgariter ſubſtitutus, non aliter ex ſubſtitutione admittitur, quam filio perfectè mortuo, quando certum eſt conditionem non eſſe impletam, id quod dici nullo modo poſſet, ſi per dationem illam vulgaris ſubſtituti, ſublata eſſet in filio exiſtentia ſui heredis, imò in vita ipſius filij quando nempè mori inciperet, antequam eſſet perfectè mortuus, cùm iam tunc voluntatem amitteret, l.hac conſultiſſima, 8. verſ. At cum humana, Cod.qui teſtamenta facer.poſſ.nepos ei ſubſtitutus admitteretur, vt eruditè conſiderat Paulus Caſtr. in d.l.ſi filius heres, ff.de lib.& poſth.in lectura num.6.& in repetit. num. 11. D.Franciſ.Sarm.d.lib.4. ſelect.ad eand.l.ſi filius heres, num.7.& 8.D. Ferdin. Menchac. de ſucceſſ.creat.lib.3.§.21.num.286. verſ. Duodecimò facit, Caldas Pereir.in d.l.ſi curatorem habens, verbo ſine curatore, num.46.§.ſed contraria, verſ. Facit Tex. notab.& verſ. Suadetur etiam, D.Pichard. in d.§.ita demum num.20. Nec longè diſtat ſpecies d.l.ſi filius heres, vt ibi Sarm. à num. 6. expendit, nec enim in ea ſpecie ideo nepos ſuus heres extitit auo, quia in filiofam.eius patre per dationem ſubſtituti vulgaris ſublata fuerit ſuitas, vt Bart.& alij ibi falſo exiſtimarunt, ſed quia pendente poſthumi præteriti natiuitate, numquam potuit ei hereditas deferri, vt primus animaduertit ibi Chriſtophorus de Caſtellione, quem Paulus Caſtr.& alij ſequuti ſunt, relati ac recepti à D.Pichard. in d.§.ita demum ſub num.30 D.Ioan. del Caſtil. d.lib.3.controu.c.11.num.2.poſt med.verſ. Negari etiam nullo pacto poteſt.

Ex quibus omnibus verus dimanat intellectus 45
ad Tex. alioqui difficilem in d.l.ſi quis filium 7.§.1. ff.de acquir.hered. nam quod ibi dicitur, hereditatem ſuo heredi delatam tranſmitti cum beneficio abſtinendi, eo tantum pertinet, vt ſi heredi tranſmiſſario filij ſui heredis expediat patris, & filij hereditatem ſeparare, quæ ſui heredis exiſtentia iunctæ eſſe cœperunt, l.ſed ſi plures 10.

§ filio

§.filio impuberi, ff.de vulg. id conſequi poſſit ex perſona filij, ex qua ſibi beneficium abſtinendi competit. Non tamen inde colligere fas eſt, patris hereditatem, à filio in heredem tranſmiſſam,
46 non eſſe quæſitam, ſed quærendam; nam Prætor, * quæ filiis abſtinendi facultatem conceſſit, non vtique ab eis abſtulit ſui heredis exiſtentiam, ac continuationem illam dominij, cuius ſupra mentionem fecimus, elegans Text. in l.1. §.qui ſunt in poteſtate, ff.ſi quis omiſſ.cau. teſtam. & in l.cùm quaſi 30. §. ſed etſi ſuas 10. verſ. Tametſi, ff.de fideicommiſſ.libertat. quæ iura rectè in propoſito expendit, & explicat D. Pichard. in §.ſui num.22.inſt.de hered.qual. & differ.& cum communi reſoluunt D.Ioannes del Caſtillo d.tom.3.c.13. num.40. Thadeus Piſo Soacius variar.reſolut.lib.6.
47 cap.1.n.26. verſ. Sed contrariam. Quemadmodum nec * beneficium illud Prætoris ſuis heredibus indultum, vt ſe à paterna hereditate abſtinere poſſint, impedit alios ſuitatis effectus, vt paulò ante citati adnotarunt, ſed (vt ipſi rectiſſimè ſubiungunt) filios tantum liberat oneribus hereditariis non ſpontè ſuſceptis, l.ſi filius, qui patri 12.verſ. Etenim, ff.de vulgari, cum ſimilibus, in propoſito relatis à Gomezio d. tom.1. variarum
48 cap.3.num.15.verſ. Sed his non obſtantibus, & c.9. num.23. verſ. Sed ego teneo. * Qui & ipſe num.25. à verſ. Sed his non obſtantibus, poſt longam diſputationem, mirabilem ad praxim huius rei effectum recenſet, cum gloſſa vltima, iuncta Textui in l.ſi cum dotem 22. aliàs 23.§.transgrediamur, ff. ſoluto matrimonio, & verbo teneantur, verſ. Nos fatemur, Bart. & ferè omnibus in l.neceſſariis 57.ff. de acquir.heredit. quem etiam receptiſſimum eſſe reſoluunt cum multis Tiraquell.in tract. le mort, p.7.declar.2. num.8. Euerard. in locis legalib.loco 95. ab authoritate num.9. Maſcard. de probat. lib.1. concluſ.804. num.1. & nemine relato, agnoſcit D. Pichard in d.§.ſui ſub n.24.in fine, profitentur itidem communem eſſe Parlad.nonnullos alios congerens, lib.1.rerum quotid cap.fin.4.p.§.1.n.2.& 3. Aluar.Valaſc.de partit.cap.15.n.44. Andr.Gaillius practic.obſeruat. lib.2. obſeruat.128.ex num.1. & ad eum Bernardus Græueus non paucos cumulans, concl.128. ſub num 9. & cum aliis pluribus Ceuallus, cuius ipſe non meminit, communium contra communes, tom.3.quæſt.849.à num.3.verſ. Sed contrariam, Marta de ſucceſſ. legali 1.p.quæſt.6. art.1. num.3. & 4. vt nimirùm filiusfamilias, qui ſe bonis patris immiſcuiſſe ex aduerſo non probatur, illius creditoribus ipſo iure tanquam heres obnoxius non ſit, imò contra eos fundatam intentionem habeat, licèt filius non probet, ſe abſtinuiſſe.
49 Qui tamen effectus, * ſi verum amamus, non rectè deducitur ex reg. d.l.ſi filius, ac ſimilium & in puncto iuris perquàm falſus eſt, meritóque eum tacitè negauit, regulam in contrarium ſtatuens, vt filiusfamilias qui ſe patris bonis abſtinuiſſe non probat, tanquam heres illius creditoribus ſit obnoxius, gloſſ. ſibi contraria, verbo parentes, in auth.vt hi qui obligatas ſe habere perhibent res minorum, §.vt autem, collat 6. quam commendant, & ſequuntur plures relati ab Ant.Gomezio d. n.25. in fine principij, Parlard. d.num. 2. in princip. & Ceuallo d. q. 849.n.3. ac latè per plura probat, contrariis eleganter ſatisfaciens, Ant. Fab. de errorib. pragmaticor. tom.2. decade 31. error. 9. à verſ. Secundum membrum, ſiue à n.4. & errore 10. ferè per totum. Quæ quidem regula multò planius procedit in caſibus prioris limitatione traditis à Gaillio, dict.obſeruat.128. ex num. 12.
50 ſed & in praxi longè * aliud obſeruatur, quàm communis habet regula, primo loco relata, vt ex eiuſdem Gomezij mente d.cap.9.num.17. in fine, aduertit Pater Molina d.diſputat.180.num.11. vt videlicet ſuo quoque heredi ad inſtantiam creditorum terminus à iudice aſſignetur, intra quem voluntatem ſuam declaret, vtrùm immiſcere ſe hereditati velit, an ab ea abſtinere, quo elapſo pro abſtinente habeatur, & interim hereditati, ſi ita expediat, curator detur. Quod tamen * Gome- 51
zius rectè inſpectus minimè dixit, ſed tantùm hereditati quaſi iacenti curatorem tunc demum dari poſſe, cùm filius deliberare vult, & nec ſe immiſcet, nec abſtinet. Quod vtique non ſic accipiendum eſt, quaſi Gomezius generaliter velit, termino ad deliberandum filio ad creditorum inſtantiam iudice conceſſo, curatorem interim hereditati dari;
nam * ſiquidem terminus ille breuis fuerit, minor 52
eo, qui ex iuris præſcripto foret heredi concedendus, de quo poſt (prout eſſe poteſt quemadmodum colligitur ex l.1.§.largius, verſ. Sanè, ff. de ſucceſſor.ed. illic. Sanè nonnumquam, vrgentibus creditoribus, interrogandi ſunt in iure, an ſibi bonorum poſſeſſionem admittant, vt ſi repudiare ſe dicant ſciant creditores, quid ſibi agendum eſſet, ſi deliberare ſe adhuc dicant, præcipitandi non ſunt, iuncta l. ſi curatoris 9. C.de iure delib. illic: Rector igitur prouinciæ aditus, ſi hereditati necdum ſint obligati, eos an heredes ſint interrogare debebit, ac ſi tempus ad deliberandum petierint, moderatum ſtatuet) eo quidem termino durante, non poſſet hereditas, vt iacens conſiderari ad hoc, vt ipſi curatorem dari oporteret, ſed ita potius Gomezius exaudiri
debet, vt ſi * filius intra breuem ſibi ad deliberan- 53
dum terminum, ad creditorum inſtantiam à iudice præſtitutum, nec ſe immiſcuerit, nec abſtinuerit, ſed ampliori tempore, iure ſaltem ſibi indulgendo gaudere velit, huius nempe termini ab initio proteſtatione facta, ne in alium ſibi præfixum conſentire videatur, arg. Tex. in c. Paſtoralis, 4.verſ. Ita quod, cum notatis, extra de except. tunc lapſo illo breui iudicis termino, poſſit ſtatim dum longior iuris terminus durat, curator, cum quo lis peragatur; hereditati dari, elegans Text. ſic omnimodò accipiendus in l. idem priuilegium 7.§.1.illic. Sed ſi bonis curator datus ſit vel abſentis, vel ab hoſtibus capti, vel dum deliberant ſcripti heredes de adeunda hereditate, ff.de priuilegiis credit. (quæ alias eſt lex 22.ſub tit. de rebus authorit. iudicis poſſidendis) ne ſcilicet creditores longiorem iuris terminum expectare cogantur, qui adhuc filio ſupererit, vt videat an ſibi expediat magis abſtinere ſe paterna hereditate, quam immiſcere ſe ei, nec antea excludetur, quemadmodum colligitur d.§ ſed ſi bonis, & contra Bald. docuerunt rectè Salyc. in fin. & Paul. Caſtrenſ. num. 3. verſ. Breuiter, in l.cum hereditas 9.C.depoſiti, & poſt Iacobum Butricarium, Alexand. num.1. Iaſon. & Decius n.4. & Curt.Iun.n.6. Sebaſt.Sap. n.5. in rub.C. de ſucceſſor.edi. Gregor.Lopez in l.2.gl.4.verſ. Quod tamen limita, tit.6.part.6. Padil. in l. ſi emancipata 3. num.43.verſ. Breuis tamen, C.de iuris, & facti ignoran. Gutier. in §.ſui num.107.& 109. verſ. Sed contra, inſtit. de hered. qualit. & differ. Menoch.de arbitr. caſu 150.num.7.8.& 9. Stephanus Gratianus diſceptat.forenſ. tomo.4.cap.732.num.54.& 55.Donel. lib.7.comment.cap.3.verſ. Si libera, & verſ. Si vetus, cum ſeqq. Polydor. Ripa ſingular.obſeruat. lib.ſingul. obſeruat.35. à num.4 Iacob. Cancer. var. reſol. lib.3. cap.21.num.19.verſ. In iſta materia, Cæſar Argelus de acquir. poſſeſſ. quæſt. 3. num. 78. quicquid aliud velint plures quos refert, & ſequitur, D. Anton. Pichard. manuduct.ad praxim,p.2.præcept. 2.num.2.

K 4 Plura

Plura autem alia, quæ concurrere debent, vt he-
reditati, velut iacenti curator detur, explicat
optimè Cæſar Argellus *d. quæſt. 15. à num. 70.*
ad 80.
54 In eo tamen Padilla, Gutier. & Gratianus fal-
luntur, quod putant, tam filiofam. ad deliberan-
dum ſuper immixtione, vel abſtentione, quam
extraneo, vt ſuperaditione, vel repudiatione
deliberet, triginta annorum tempus ſupereſſe, eo
quod illi iuri non minori tempore præſcribatur,
l.licet 8.*C.de iure deliber.* iuncta gloſſ. *verbo longi*, re-
cepta à Bald. *num.*8. & communi, quam reſoluunt
Anton. Gomez *d.cap.9. num.* 28. Padill. *in d.l.ſi*
*emancipata, num.*40. *&* 41. & Gutierr. *in d.§.ſui,*
*num.*108. ac poſt alios Euerard. Bronchorſt. *miſcell.*
55 *controu. centur.2. aſſert.* 24. Animaduertere * nam-
que debuerunt, id quidem tunc demum verum
eſſe, cum terminus heredi ad eum effectum à iu-
dice aſſignatus non eſt, quia nemo forſan petiit,
quo caſu heres ipſe viuens, nec repudians, per-
petuo, hoc eſt vſque ad 30. annos adire poterit,
ex d.l.licet, nec antea excludetur, aut legitimis
ſucceſſoribus locus fiet, vt eleganter obſeruat
Azon. *in ſumma ad tit.C.de iure delib. num.* 13. *& ad*
l. cum in antiquioribus 19. *C. eodem num.* 2. verſic.
Hoc ita intellige, ſequitur Accurſius *ad eandem l.*
verbo beneficio, *in princip.* iuncto *verſ. Niſi repu-*
diauit, & verſ. *Si verò non deceſſit*, quem Bartol.
num.2.ſub eodem verſ. *Si verò*, & cæteri communi-
ter receperunt, teſte Salycet. *num.*13. verſ. *Sed gloſſa*
dicit, qui tamen in eo errat, dum ita vult adeun-
di ius perpetuum eſſe, vt nonnullis temporum cur-
riculis circunſcribatur, prout ipſe poſt alterum
Salycetum patruum ſuum conſtanter defendit,
quem conuincunt rectè Coraſius *miſcell. iuris ciuil.*
*lib.6.toto c.*21. Duar. *ad tit. de acq. hered. in 3. exem-*
plo, verſ. *vulgò tamen*, tametſi non ſimpliciter, ſed
ſub quibuſdam cautionibus non ſatis tutis, vt
aduertit Oſuald. ad Donel. *lib.7.comm cap.3.lit. B*,
Communi quoque ſententiæ adhæret Gregor.
Lopez *gl.3. poſt princ. verſic.* Licet nullo, *in l. 2.*
tit.6.p.6. nouiſſimè Ant. Perecius *in parat. ad tit. C.*
de iure delib. num.vltim. in fin. inducens etiam Tex-
tum *in l. hereditatis* 7. illic. *Longi temporis præ-*
ſcriptione non ſubmoueri, C. de petit. heredit. Secus
56 ſi * terminus fuerit heredi ad deliberandum præ-
ſtitutus ad eorum, quorum interſit, inſtantiam,
tunc enim illo lapſo, vel ſtatim excludetur, puta
ſi ille aſſignetur ad inſtantiam ſubſtituti,
l. quandiu 68. *alias* 69. *in fin. iuncta gloſ. vltim. &*
communi, mox referenda, ff. de acquirend. hereditat.
vel pro adeunte ſtatim habebitur, ſi ſit aſſigna-
tus terminus ad inſtantiam ipſius heredis, vel
etiam creditorum, aut legatariorum; ſiue is ter-
minus breuis fuerit, nulla præuia proteſtatione,
ſiue illa præcedente longior ex iuris præſcripto
fuerit conceſſus qui quidem terminus, & ſi ſub
iudicis poteſtate ſit, *l.1.§ ait Prætor, ff.de iure delib.*
centum dierum minor eſſe non poteſt, protendi
autem valet ad annum vſque, ſi à Principe con-
cedatur, vel ad nouem menſes, ſi ab ordinario
iudice, quemadmodum conſtat *ex l.2.ff. illo tit. de*
iure deliber. l.fin. §.& hæc quidem 13.*verſ.* Sed quia
quidem, & §. *ſin autem* 14. *verſ.* Etſi non intra
datum, *C. eod. tit. d.l.1.tit.6.p.6.* Quibus non ob-
ſtat Text. *in l.1.§. largius, in princip. ff. de ſucceſſor.*
edicto, vbi anni terminus huic rei à Prætore,
præfixus eſt, quia loquitur in agnoſcenda bo-
norum poſſeſſione, in qua longe diuerſum ius ob-
ſeruabatur, ac in adeunda hereditate, cui nul-
lum certum tempus fuerat definitum, vt tradit,
& explicat optimè Camillus Plautius *in tractat.*
de bonor. poſſeſſ. cap. 4. numer. 9. & ab eo mu-
tuatus Iacobus Menoch. *de arbitr. libr. 2.*
caſu 1. numer. 3. Vel denique * neque pro 57
adeunte, neque pro repudiante habebitur, ſi ter-
minus heredi ſcripto præfiniatur ad inſtantiam
filij exheredati, qui ſex menſium eſſe debet, ſi
ſcriptus heres in prouincia degat, ſin autem ab
ea abſit, vnius anni, quo tempore lapſo, per
iudicem deliberare ſtatim compellitur, aut om-
ninò repellitur, *l.ſcimus 36.§.illud, verſ.* Sanci-
mus, *Cod.de inoffic.teſtament.* quæ omnis reſolutio
colligitur *ex gloſſ. vltim.* Bartol. *num.* 5. & aliis
communiter *in dict. l. quandiu*, eodem Bartolo
num. 10. ac cæteris *in l.ſi quis ſuus* 8. *ff. de iure deli-*
ber. & in l.filij mater 6. *ad finem, ff. ad S. C. Tertul.*
Alexand. *num.*5.*&* 6. & Iaſ. *num.*6.verſ. *Ideo dic*, poſt
Zinum, Fulgoſ. & Salycet. *in d.l.fin. §.ſin autem hoc,*
Cod.de iure deliber. Gregorius Lopez *in d.l. 2. par-*
*tita gloſſ.*3. verſ. *In hoc tamen*, Menoch. *de præſumpt.*
*lib.4.præſumpt.*102.*num.6.ad fin. & num.vlt.* quicquid
Menoch. ipſe quoad coarctationem termini, ex
iuris præſcripto heredi ad deliberandum conce-
dendi, à communi diſſentiat, hinc inde diſcuſſo
art. *d.lib.2.de arbitr.caſu* 1.*à num.*12.*&* 16.nec enim
ſatisfacit Textui hanc in rem apertiſſimo *in dict.*
l.idem priuilegium §.1. *verſ.* Vel dum deliberant,
ff.de priuil.cred. aliàs de reb. authorit. iud. poſſid. imò
nec eius meminit.
Tandem ex dictis cauendum eſt ab Accurſio 58
in l.ſi fratris 3. *verbo* ſucceſſionem, *C.de iure deli-*
berandi, qui duplici circa illius Text. intellectum
inuoluitur errore. Primus eſt, dum pro con-
ſtanti ſupponit, tranſmiſſionem paternæ he-
reditatis (quam *ibi* filius, poſt mortem patris,
cui ſuus heres erat, decedens, facit excluſo pa-
truo) ad filij poſteros duntaxat fieri. Alter eſt,
dum mutata ſententia exiſtimat, ideo patruo ex-
cluſo, ibi fieri tranſmiſſionem, quia filius adi-
uerat, quaſi aliàs non poſſet tranſmiſſio fieri:
vtrumque contra ſuperiora iuris principia. Unde
meritò vtraque Accurſij lectura à Bartolo, Baldo,
Caſtrenſi, & cæteris communiter exploſa eſt,
teſte Alexand. *num. 4. ad fin.* verſ. *in gloſſ.* 2. &
Iaſ. *num.* 1. licèt primam adhuc præfractè defen-
dere quidam tentent, maximè Antonius Rubeus
*in l.vnica num.*55. *Cod. de his, qui ante apertas ta-*
bulas, eiſque quoad ſpeciem *d.l.ſi fratris*, vbi fi-
lius ante apertas tabulas deceſſit, aſſentiatur
Cujac. *tract.4. ad Aphricanum, ad l.ſi filius heres,*
*ff. de lib.& poſthum.pag.*3. verſ. *Sui ſtatim*, motus
ex d.l.vnica, Cod. de his, qui ante apertas tab. & in
l.cùm in antiquioribus 19 *C.de iure deliberandi*, qui-
bus ad ſequentes tranſmiſſionis ſpecies commo-
diùs ſatisfaciam. Communem autem * ſententiam 59
apertiſſimè probant iura, in huius tranſmiſſionis
confirmationem allata, quorum pleraque, nem-
pè Textus *in l.qui duos, § cùm in bello, ff. de rebus*
dubiis, l.2. §.ſi quis ex liberis, ff. ad S.C.Tertull. in
l.Lucius 9. *verſ.* Atque ita, *ff. de iure fiſci, & in*
l.apud hoſtes 8. iuncta ſupraſcriptione, *ac gloſſ.vlt.*
& communi, C.de ſuis & legitimis liberis, apertè lo-
quuntur in matre, ad quam tranſmittitur, quæ
tamen ad filij poſteritatem non pertinet, iuxta
regulam Textus *in l. quod his verbis* 81. *aliàs* 83.
§.fin. verſ. Reſpondit, *ff. de legatis* 3.*l.Iuriſcon-*
ſultus 10. *§.parentes, ff. de gradibus, l. vocatio* 13.
ff. de muneribus & honoribus, l.1. §.fin. & l.4. iuncta
gloſſ.& communi *ff.de iure immunitatis, §.fin.in fin.*
(iuxta litteram Florentinam, quæ loco verbi
poſthumis, legit *poſteris*) *inſt.qui teſtamento tutor.dari*
*poſſ.*ex quibus conſtat poſterorum * appellationem 60
eandem eſſe, quæ & liberorum, & deſcendentium,
qua

qua omnes inferiores tantùm, non etiam ſupe-
riores continentur, proſequitur optimè poſt alios
Ioannes Garcia *de nobilit. in diuiſione num.*37. *&*
*gloſſ.1. §.1.num.*32. Menoch. *de præſumptionibus lib.*4.
*præſumpt.*89. *num.*20. *& præſumpt.*91.*num.*7. Morl.
in emporio iur. tit.12. de variis quæſtionibus, quæſt.7.
num.2.& 3. quicquid poſterorum vocabulum la-
tiùs accipi exiſtimet Duaren. *ad tit. de acquir.here-*
dit.cap.5. §.ac imprimis, verſ. *Sed tamen niſi vehe-*
61 *menter*; cætera vero iura, * ad ſtabiliendam tranſ-
miſſionem hanc adducta, adeò indiſtinctè, & ge-
neraliter loquuntur, vt de extraneo prorſus he-
rede tranſmittentis intelligi etiam poſſint, ac
debeant, iuxta aliam regulam *l. de pretio* 8.*ff. de*
Publiciana in rem act. & l.1. §.generaliter, ff.de lega-
tis præſtandis, cum ſimilibus, & aliàs expendit re-
ctè Duarenus *vbi proximè*, verſ. *Alij ſunt loci*, vt
meritò id interpretes pro conſtanti frequentiùs
ſupponant, quemadmodum conſtat ex his, quos
ſupra *num.*28. laudauimus, quibus accedit etiam
Antonius Faber *de errore pragmatic. dict.decade* 31,
error.9. pag.3.in princip. Noalis *dict. caſu* 8.*n.* 17.
62 *&* 30.
Illud circa hanc tranſmiſſionis ſpeciem vtili-
ter inter alia adnotare libuit (omnia namque
proſequi longiſſimum eſſet) quòd cùm per eman-
cipationem ius patriæ poteſtatis tollatur, *§.præ-*
terea, inſtit. quibus modis ius patriæ poteſtatis ſolui-
*tur, l.15. tit.18. part.*4. & conſequenter ius ſui he-
redis, quod in illa fundari ſuperiùs diximus, ceſ-
ſare neceſſe ſit, vt & probat apertus Textus *in*
§.emancipatos, inſtit. de exhered.lib. §.cæteri, inſtit. de
heredum qualitate, & differen. §. emancipati, inſtit. de
63 *hereditatibus, quæ ab inteſtato deferuntur*, filius au-
tem * apud nos per matrimonij contractum, ac
nuptiales benedictiones, pro emancipato per
omnia habeatur *l.47.Tauri, quæ eſt lex 8. tit.1.lib.5.*
nouæ compilationis; hinc efficitur, vt ſi ille tunc ſuc-
cedat patri, & ante aditam ipſius hereditatem
decedat, eam ex hoc ſuitatis capite ad alios
ipſius heredes minimè tranſmittat, vt aduertunt
rectè Antonius Gomez *d.tom 1.variar.cap.9. nu.*24.
in fine, verſ. Ex quo infero, *& in d. l.47.Tauri,*
num.3. verſ.6. quòd licèt, Aluar. Valaſc. *de partit.*
*cap.15.num.*62. D.Antonius Padill. *in l.ſi emancipa-*
*ta num.*13. *Cod.de iuris, & facti ignorantia*, Ioan-
nes Guttierr. *in §.ſui, num.* 147. *inſtit. de heredum*
qualit.& differ. Azeued. *in l.8. tit.1. lib.5. nouæ com-*
*pilat. illat.*4. ſiue *num.* 13. *cum duobus ſeqq.* Die-
gus Gom. (vt ipſe ſe vocat) *in addit. ad Antonium,*
*eius auum in dict.l.47.Taur. ad num.*3. verſ. *Et quo-*
ad omnes effectus, Cancerus *variar. reſolut. lib.1.*
*cap.10. num.*14. *& lib.3. cap.21.à num.* 20. addens
idem fore obſeruandum in Regno Valentiæ, &
aliis non paucis, in quibus ſimilia extare ſtatuta
refert, vt & fecit nouiſſimè D.Franciſcus Hiero-
nymus Leo *deciſ.Valentina* 55. *ex nu.3. lib.*1.Marius
Cutellus *de donat. tract.1. diſcurſu 2.part.7 num.*13.
& diſcurſu 3. part.1. num. 20. vbi plures alios in
64 idem congerit, quorum ſtatutorum * intellectum;
vt nedum in fauorabilibus filio, ſed etiam in
odioſis procedant, ipſe Cancerus latè proſequi-
tur *dict.cap.21.de relato, nu.20.vſque ad numerum* 31.
Qui tamen falsò ſibi hunc intellectum arrogat,
cùm eum poſt Gomezium *ſuprà* pro comperto
ſupponat Padilla *dict.num.*13. & apertè ex alio-
rum quoque ſententia firmet Ioannes Gutierr. *in*
*dict.§.ſui num.*121. quos proinde immerito dubio
eſſe aſſerit idem Cancer. *dict. cap.21. num.* 23. 24.
& 25. nam etſi Gutierr. in contrarium citet Ro-
deric. Suar. cuius & nos meminimus *diſſert.1.*
*num.*71. tamen ab eius ſententia in terminis *leg.*47.
Tauri, planè diſcedit, propter illa eius vniuer-
ſalia verba, *En todas las coſas para ſiempre*, vt ex
eadem ratione plures alij Regnicolæ fecere, quos
refert & ſequitur Pater Tho. Sanchez *de matrimonio*
lib.7.diſput.82. num.7. ante med. verſ. *At multo ve-*
rius; vnde aliud hi omnes dicerent in aliis ſta-
tutis non ita vniuerſalibus, aut ſpecialiter in fa-
uorem filiorum emanatis, vt & agnoſcit ſic di-
ſtinguens Cancerus *dict.cap.21.à num.*26. atque ita
ego temperandam cenſeo doctrinam Roderici Sua-
rez, quam nos obiter tantùm memorato loco re-
tulimus.
Ne dicatur, quòd cùm antiqua emancipatio- 65
nis, & patriæ poteſtatis differentia ſublata ſit,
à Juſtiniano *in l.fin. §.cùm igitur, Cod. de legitimis*
heredibus, & in nouella 118. ſiue authent. *de here-*
*dibus, ab inteſtato venientibus, cap.*4. ſiue *verſ.* Nul-
lam verò, *collat.*9. quibus cautum eſt, emancipa-
tos hodie non minùs, quàm ſuos parentibus ſuc-
cedere; conſequenter, & emancipatus filius, vel
qui à iure pro tali habitus eſt, tanquam ſuus pa-
ternam hereditatem tranſmittere valeat. Nam etſi
* difficultatem ſentiens Bart. *in l. ventre, num.* 24. 66
ff.de acquir. heredit. obſtupuerit, articulum hunc
non decidens, ſed cogitandum relinquens, &
eo argum. affirmatiuam partem defendi poſſe
tentauerit Ioannes Crotus *in repetitione legis Gal-*
*lus 29. §.& quid ſit tantùm, num.*106. *ff. de liberis &*
poſthum. ac re verà veluti filio fauorabiliorem
tueatur Ioannes Petrus Ferrarienſis, *d.tit.*49. *ſiue*
in forma libelli pro hereditate ab inteſt. delata, gloſſ.1.
*num.*6. eandémque velut tacitè à Bart. admiſſam,
probare videatur Andræas Gaill. *pract. obſeruat.*
*lib.2. obſeruat.*131. *num.*10. *in fin.* ac nouiſſimè ve-
lut certiſſimam abſque difficultate amplecta-
tur Franciſcus Linglois *ad quinquaginta deciſio-*
*nes Iuſtiniani, deciſ.31. quæſt.3. num.*7. at nihilominùs
* contrarium, nempè filio emancipato, etiam ho- 67
die poſt relatas Iuſtiniani ſanctiones, huiuſmodi
tranſmiſſionis ius non competere iure magis pro-
bari ſemper credidi, licet enim à Iuſtiniano eman-
cipati ſuis æquiparentur quoad hoc, vt iure ciuili
abſque auxilio Prætoris ad ſuorum ſimilitudinem
parentibus ſuccedant, & vt eis non minùs, quam
ſuis in bonis parentis legitima debeatur, ac ad
alios ſimiles iuris effectus; non tamen æquipa-
rantur quoad modum ſuccedendi, nec quoad
qualitatem, & prærogatiuam ſuitatis, non enim
poteſt emancipatus eſſe ſuus, cum mortis tempo-
re non fuerit in patris poteſtate, *l.lege Cornel.* 12.
in fi. ff. de teſtam. cum relatis à Blaſ. Robl. *de re-*
præſent. lib. 2.c. 10.n. 13. in fin. (quicquid ipſe ea
iura in contrarium, diſputando retorqueat) adeó-
que non poterit etiam hodie patris hereditatem,
vt ſuus tranſmittere, nec enim abſque ſubiecto
qualitas dari poteſt *l.3.§. 1. in fin.ff.de cap.minut.*
cum ſimilibus latè adductis, & eleganter ex ea
reg. explicatis à viro doctiſſimo D. Ioan. à Pareja
2. p. otij quadrimeſtris à n. 56. ad 64. quæ interpre-
tatio * apertè colligitur *ex d. l. fi. §.cum igitur, cir-* 68
ca fin. dum apertè conſtituit Iuſtinianus, filios
emancipatos, non ſolum in paternis bonis ad ſuo-
rum ſimilitudinem ſuccedere, ſed etiam in fra-
trum, vel ſororum ſucceſſione; ſeu bonis æquo
iure ſibi ſuccedere; nemo autem ſanæ mentis
emancipatum cum prærogatiua ſuitatis ad fratris,
vel ſororis ſucceſſionem admittet, ergo nec ad
patris: cum * ea determinatio *ad ſimilitudinem* 69
ſuorum, omnia determinabilia (vt loquuntur vul-
gò) pariformiter determinare debeat, iuxta reg.
l.4.ff.de vulgar. & pupil. ſubſt.& C. de impuberum, &
aliis ſubſtitut. ex quibus, & aliis ſic longè veriùs
concludunt

concludunt Imola *n.* 28. Aretin. *n.* 9. *ad fin. verſ. Hoc tamen non obſtante*, & Alciatus *n.*34. *in l.ventre, ff. de acquir. hared.* Phil. Corn. *in l. ſi fratris* 3. *n.* 8. *circa fin. verſ.* Nec obſtat vltimum, *C.de iure delib.* ac denique cum communi ferè omnium interpretum ſententia, quàm pluribus aliis relatis reſoluunt, tradidere Guiliel. Bened. *ad c.Raynunt. de teſtament. verb. itaque, in* 2. *num.* 135. Anton. Gomez.*d.c.*9. *num.*24. *à verſ.* Sed breuiter, *& ad l.*47. *Tau. num.*3. verſ. *Sextò, quod licet filius*, D.Præſes Couar. *in reg. poſſeſſ.*2.*p.*§.5.*num.*4. Gregor.Lopez *in l.*21.*gloſ.* 2. *poſt princ. titul.* 3. *part.*6. Eman. Coſta *in cap. ſi pater, de teſtam. in* 6.*p.*1.*verbo habens, num.*19. Michael Graff. *de ſucceſſ. art. de tranſmiſſione q.*23.*num.*3. Duaren. *ad titul. de acqu. hered. c.*5.§.*ac imprimis*, verſ. *Verum dubitatur*, Aluar.Valaſc. *de partit.cap.*15. *num.* 60. *&* 61. Menchaca *de ſucceſſ. creat.* §. 19. *num.*7. *in fin. &* §.21. *num.* 269. verſ. *Denique, & de ſucceſſionum progreſſu* §.7. *num.*5. *&* 6. Rojas *itidem de ſucceſſ. c.*4. *num.*6. D.Anton. Padilla *in d.l. ſi emancipata, num.* 11. *&* 12. *Cod.de iuris, & facti ignorantia.* Franciſcus Viuius *deciſ.*514.*num.*6.*&* 7. Ioan. Petrus Surd. *conſ.* 341. *num.*14. Bernard. Græu. ad Gail.*pract.concluſ.lib.*2. *concl.*131.*conſider.* 1. *num.* 11. Did. Spino *in ſpeculo teſtam. d. gl.* 33.*principali num.*88. P.Molin. *de iuſt. & iure tom.* 1.*tract.*2. *diſputat.* 180. *num.* 5. D. Pichard. *in princ. de pupil. ſubſt.num.*66. *& in* §.*emancipati* 8. *num.vlt. inſt. de heredit. qua ab inteſt. & in tractatu, quem illi titulo poſt principium inſeruit, de legitima ſucceſſione, initio vnici capitis, num.* 25. *&* 26. *ac rurſus in prælect. ad tit.ff. de acquir. heredit. cap.* 31. *num.*18. Hieron. Ceuallus *practic.quæſtion.communium contra communes, tom.*2. *qu.* 627. *num.*1. Hillig. ad Donel. *lib.*7. *comment.c.*4. *lit. E, circa fin.* verſ. *An autem*, & poſt alios defendunt Ioan. Bologn. *num.*13. *verſ.*4. *Limitatur, & num.* 20. verſ. *Non obſtant contraria*, & Philip.Maſſinius *num.*75.*&* 76. *in l. emancipata, C.qui admitti.* Marta *de ſucceſſ.legalis p.*1.*q.*6. *art.*3.*num.*1. Paul. Æmilius Gallus *de exceptionibus, quæ oriri poſſunt in ſucceſſ. p.*1. *except.* 3. *à num.*6. Ròbles *de repreſent.d.lib.*2.*c.*8.*num.*28. 29. *&* 30. *& c.*10. *à num.*19. Noalis *de tranſmiſſ. d. caſu* 8.*num.* 78. 87. *&* 88. D. Franciſc. Barry *de ſucceſſ. lib.*12.*de tranſmiſſion. hered. num.*7. nouiſſimè Ioan. Decher. *diſſertationum iuris, & deciſionum lib.* 2. *diſſert.*9.*num.*9.

70 Nec longe diſſimile eſt quod dicitur, filios matri ſuæ ipſo iure ſuccedere, *in l.penult.C.de ſuis, & legit. liberis*, & tamen ſi illi ante acquiſitam matris hereditatem decedant, fratribus ſuperſtitibus, ad hos tantum illorum portio pertinet, neque ad extraneos heredes, quos defuncti ſibi reliquerunt, tranſmittitur, quemadmodum conſtat
71 *ex l.*2.*C.ad Senat. Conſ. Orfic.** Quæ ſane ſecum inuicem pugnare videntur, cùm ſuus heres, qualis dicitur is, qui ipſo iure ſuccedit, vt diximus *num.* 28. ad quoſcumque tranſmittat hereditatem, etiam à ſe non agnitam, iuxta ſuperius tradita. Sed vere non pugnant, quia quemadmodum
72 quod in emancipatis* diſpoſitum eſt, vt ad ſuorum ſimilitudinem ſuccedant, non ſignificat, eos effectos eſſe ſuos heredes, ſed non minus parentibus ſuccedere, quam ſuccedunt ſui, quamquam diuerſimode, vt diximus, ſic etiam * ſuccedere
73 filios matri ipſo iure ex Orfic. S.C.minime ſignificat, eos ſuccedere legis miniſterio, & poteſtate abſque aditionis neceſſitate, vt ſuccedunt ſui, quia hoc eſſet eos efficere ſuos, quod fieri nequit,
74 ſtante defectu patriæ poteſtatis, qua * matres in filios carent, *l.*4.§.*ad teſtamenta, ff.de bonor.poſſ.ſecundum tabul. l. nulla fœmina* 13.*ff.de ſuis, & legit. heredib.l.mulierem* 5. *C. de adoptionib.* §.*fœmina, inſtit. eodem, iuncto* §.*ſui autem, verſ.*Cæteri, *inſtit. de hered.*
qualit. & different. Significatur * ergo illis verbis, 75
ſuccedere filios matri iure ciuili ex illo Senatus Conſulto, quod iuris ciuilis pars dicitur *in l. ius autem* 7. *ff.de iuſt. & iure*, §. *conſtat, inſtit.de iur.natu.*
*Id autem effecit vt non tantum ex c.cum cogna- 76
torum poſt agnatos omnes filij matri ſuccederent quod ſolum beneficio Prætoris antea conſequebantur, *l.*1.§.*ſi qua pregnans, & l.* 2. *ff. vnde cognati*, ſed etiam quaſi agnati primo loco admittantur, licet tales verè non ſint, cum extra matris agnationem, ſiue familiam, & poteſtatem extent, eóque pertinet, totus titulus, *C. & inſtit. ad Se-*
nat. Conſul.Orfic. maximè * *lex* 3. *illius tituli*, illic: 77
Citra bonorum poſſeſſionem pro herede gerendo, quæ vltima verba relatam interpretationem magis declarant, vt non in eo ſenſu ipſo iure acquiſitio facta dicatur, quo ſignificatur, abſque heredis facto, ſed in eo potius, quo intelligitur, ideſt ex noua iuris ciuilis diſpoſitione, facto tamen heredis intercedente, vt tradit Iul. Paul. *lib.*4 *ſentent. tit.*
10. *verſ.vltim.* Nec nouum eſt, * verba illa in eo 78
ſenſu accipi, idem etenim conſtat *ex l.* 1. *ff. quibus mod. vſusfruct. amittatur, l.ſi vſusfr.* 9. §. *illud ſciendum ff. vſusfructuar. quemadm. caueat. l.* 1. *ff. quod falſo tut. auct. l.*1.§.1.*ff.de ſuperficiebus*, §. *quos autem, inſt. de bonor. poſſeſſ.* ad quorum, & ſimilium iuris locorum interpretationem obſeruarunt Coraſius *in l.ſeruitutes* 3.*num.*26.*ff.de ſeruitutib.* Duar. *in l. in actionib.* 5.*ff. de in litem iurando*, Reuard. *in Tribonianum num.*8. D. Couar. *in reg. poſſeſſ.* 2. *p.* §. 6. *num.*6. ac lexicographi omnes verb. *ipſo iure*, & in terminis *d. l. penultim. Cod. de ſuis, & legit. liberis*, aduertit Cujac. *in paratit. ad eum titulum*, Didac. Spino *in ſpecul. teſtament. gloſ.* 33. *num.*98.

Illud vtique verum eſt, filium etiam non ſuum 79
puta emancipatum reſpectu patris, & quemlibet indiſtinctè reſpectu matris (quæ vt diximus, filios in poteſtate non habet) legitimam ſuam portionem, ad ſe ex eorum ſucceſſione delatam (quæ quanta ſit hodie apud nos, quanta item iure communi ſit, & olim fuerit declarat optimè Anton. Gomez. *ad l.*17.*Taur.num.*1.) etiam non agnitam, aut eius ſupplementum, non minus quam ſuus totam hereditatem, ad quoſcumque ipſius heredes, etiam extraneos tranſmittere, ex ſpeciali nempè legitimæ priuilegio, quia non eſt quota hereditatis, ſed bonorum, omni iure debita, quæ filio tolli, vel imminui, aut grauari nullo modo poteſt, *l. Papinianus* 8.§.*quarta autem, ff.de inoff. teſtam. l.cum quæritur* 6.*cum authentic.ſeqq.& l.omnimodo* 30, *cum legib.ſeqq.C. eod. tit. l.*6.*tit.*8.*part.* 6.cum vbique notatis, & ab Anton. Gomez. poſt alios à ſe relatos *in l.*48. *Taur.num.*11. & in terminis obſeruant poſt alios Alexand. *conſ.* 55.*num.* 9. *verſ.* Ex quo infertur, *& conſ.*150.*num.*8.*lib.*2.*& conſ.*188. *num.*1 *lib* 6. Philip. Dec. *conſ.*81.*num.*1. *verſ.* Nam legitima, *conſ.*117 *&* 237. *vbique num.*4. *& conſ.*302. *in princ.verſ.* Circa primum *lib.*1. Carol. Ruin. *conſ.* 17.*num.*9.*lib.*2.*conſ.*16.*num.*2. 12. *&* 16. *& conſ.* 107. *num.*12. *volum.*3. Pariſ. *conſ.*9.*num.*8.*conſ.*16.*num.*68. *conſ.*45.*num.*8.*& conſ.*55. *num.*12. *lib.* 2. *& conſ.* 30. *num.*8.*lib.*3.M. Anton. Natta *conſ.*199. *num.* 5. *lib.*1. Crauet. *conſ.*142.*num.*2. *p.*1. *& conſ.* 312. *num.*5. *p.* 2. Roland à Val.*conſ.*78.*num.*6.*volum.*1. Cephal. *conſ.* 404.*num.*33.*lib.*3. Menoch. *conſ.*27.*num.*8. Vincent. Honded. *conſ.*63.*num.*107. *lib.*1. Boer. *deciſ.* 250. *à num* 4. Guil. Bened. *ad c. Raynuntius de teſtam. verb. mortuo itaque in* 2. *num.* 110. Anton. Gomez.*tomo.*1. *var.c.*3. *num.*17. *ad med. verſ.* 2. *princ. opin. & verſ.*

Sed

Sed nihilominus, *& num.*21.*circa fin. verſ.*3 *princ. opin. & cap.*9.*num.*40. *&* 49. verſ. *Quod tamen limita*, Menchac.*de ſucceſſ.creat.*§.10.*num.*523. *& de ſucceſſ. progreſſu lib.*1.§.7.*à num.*18. *& controu. vſufreq. c.*64.*num.*9. Aſcanius Clemens *de patria poteſt.effectu* 16.*num.*49. Mantic. *de coniect. vltim.volunt.lib.*7.*tit.* 8.*num.* 10. Michael Graff. *de ſucceſſ. lib.* 1.§.*legitima, quæſt.mihi* 38. *libr.*2.*art. de tranſmiſſ. q.*29.*num.*9.*verſ.* Sed reale, *iuncto num.*10. M. Ant. Cuchus *in tract. de legitima, num.*91. *in fin.* Petrus Peralta *in l. cùm patronus, num.* 28. *ff. de legat.* 2. Andr.Gail. *pract.obſeruat. lib.* 2.*obſeruat.* 120.*nu.*17. *verſ.* Sed vérior, *& obſeruat.* 131. *num.* 12. *&* 13. Bern. Græuęus *pract.concl. ad eundem Gail.concl.*131. *conſid.* 1. *ex num.* 17. (vbi plures alios cumulat) Nicolaus Noalis *de tranſmiſſ. caſu* 8. *num.* 102. *& caſu* 10.*per tot.* Marta *de ſucceſſ. legali p.*1.*quæſt.*24. *art.*2.*ex num.*4. Quicquid hoc legitimæ tranſmittendæ priuilegium filio tantum ſuo ratione ſuitatis competere ex mente Baldi, & aliorum contendat Petr. Surd.*conſ.*34.*num.*13. *lib.*3. cui nouiſſimè in puncto iure accedit Mercurialis Merlinus *in tract. de legitima lib.*5.*tit.*3,*q.* 9. *num.*5. non tamen in praxi diſcedens à communi, quam variè ampliat, ac limitat *à num.*6. & quicquid in ſupplemento legitimæ contrarium velit Bald. *conſ.* 432.*num.*2.*lib.*3. rectè taxatus à Crauet. *d. conſ.*142. *num.*2.*ad fin.*& Baldi immemor, Andr. Barbat.*conſ.* 51.*num.*22. *lib.*3. quem Merlinus *vbi proxime num.*7. ad idem refert, ac refellit, ſimul & Burſatum *conſ.*19.*num.*72. in cuius relatione tam reſpectu numeri, quàm doctrinæ decipitur, quia Burſatus *ibi* communem potius ſequitur *num.*37. (qui eſt vltimus) cum Aſcanio Clemente, quem citat in loco à nobis ſup. commemorato, nec alibi Burſatum, diligenter à me conquiſitum, inuenire potui contrarium docentem. Quare cum adrogato filio ex bonis adrogatoris quarta pars iure ſingulari loco legitimæ debita ſit ex conſtitutione Diui Pij, iuxta Text. *in l.ſi adrogator* 22. *in princip. ff.de adopt. in l. Papinianus* 8.§.*ſi quis impubes* 15. *ff. de inoff. teſtam. l.*1.§.*ſi impubere* 21.*ff. de collat. bon. l.fin.ff. ſi quid in fraudem patroni, l.* 2. *verſ.* Itaut, *C. de adopt.* §.*cum autem inſt.eod.tit.l.*4.*verſ.* E de mas deſto *tit.*16.*p.*4.*& l.*9. *tit.*5.*p.*6.*l.*5. *tit.*22. *lib.*4.*fori*, cum vbique notatis, & maximè à D.Anton.Pichar. qui benè explicat *in d.l.ſi adrogator num.* 10. *&* 40. idem in ea ex eadem ratione procedit, vt & ſi agnita non ſit ad quoſcumque filij heredes tranſmittatur, quemadmodum colligitur *ex d.l. ſi adrogator, in princip.* ibi: *Mox impubes decedat, iuncto verſ.* Et dicendum, *& ex d.*§.*ſi impubere*, verſ. *Et magis*, & vbique notarunt omnes maximè *in d l.ſi adrogator*, vbi Bartol. *in repet.num.*2.*&* 9. Baldus *num.*1.7. *&* 8. Iaſon. *num.*14 *verſ.*Vnde 2.*loco.* Ioan.Oroſcius *ab eod.num.*14. *maxime num.*10.*&* 21. & D. Anton. Pichard.*num.*37. Guiliel.Bened. *d. verbo* mortuo itaque *in* 2.*num.*114. ac poſt alios Nicolaus Noalis late explicans *de tranſmiſſ. d. caſu* 8. *num.*21.22.23. *&* 24. Merlinus *de legitima d. lib.*5. *tit.* 3. *quæſt.* 9. *num.*8.

80 Sed & in iure primogenituræ locus eſt tranſmiſſioni ad liberos primogeniti, viuo patre decedentis, patruis excluſis, vt primus obſeruauit Oldradus *conſ.* 224. *à n.* 33. quem refert, & ſequitur Ioan. Lecitier. *de primogenit.lib.*1. *q.*25.*n.*24. *&* 25. & poſt varias relatas opiniones, earumque fundamenta, hanc eſſe probabiliorem, & iuri magis conſonam agnoſcit Guil. Bened. *ad c. Raynuntius de teſtament. verbo* in eod.teſtam. *in* 1. *à num.*188.*&* 194. *vſque ad num.* 199. id quod latiùs præſtitit Andr. Tiraque. *de iure primogeniorum. q.*40. *per totam maximè à n.*7.19. *&* 100. Franciſ. Hotoman. *illuſt. quæſt. lib.ſingul. c.*3. Ant. Gom. *num.* 65. verſ. *Sed his non obſtantibus*, & cæteri Regnicolæ maximè Auend. *gl.*3. *n.*9.*in l.*40. *Tau.* Matienç. & Azeue. *in ſimili l.* 5. *tit.* 7. *lib.*5.*nouæ compil.* ille *gloſſ.* 1. *&* 5. hic verò *n.* 1. leges illas ad hoc commendantes (vbi hæc ſententia apertè apud nos probatur) Greg.Lop.*gloſ.*17. *verb.* ſi dexaſſe *in l.* 2.*tit.*15.*p.*2. & ad eum latè Humada, per eum quoque Tex.de Regno loquentem (vnde ad maioratus Hiſpaniæ legit. ſumitur argumentum iuxta ſuperiùs tradita *diſſertat.*4.*num.*27.) D.Couarr. *pract. quæſt. cap.*38. *num.*6. D.Ludouic.Molina *de Hiſpan.primog. lib.*3.*cap.*6. *ex num.*1. (qui *ex num.*8. virum alioqui doctiſſimum Eman. Coſta, contrarium pro viribus defendentem *in quæſt. patrui, & nepotis, ſiue in tract.de maiorat. bonor. Regiæ coronæ p.*1.*ex num.*9. *&* 2.*p.ex num.* 49. rectiſſimè taxat) P.Ludouic.Molin. *de iuſtit. & iur. tom.*3. *diſputat.* 626. *ex num.*4. Anton. Gabr. plures congerens *commun. concl. lib.*4.*tit. de ſucceſſ. ab inteſt. concluſ.* 2. *num.*3. 16.*&* 19. Ceuall. *pract.quæſt. tom.*1. *quæſt.*197. *à num.* 2. verſ. *Sed pro contraria*, Cancer. *variar.reſolut. lib.*3.*cap.*21.*à num.*190. D. Pichard. *in tract.de ſucceſſ. quem inſeruit poſt princip. tit. inſtit.de heredit. quæ ab inteſt. defer.* §. 3.*per tot.* maximè *num.*18. D. Caſtill. innumeros cumulans, *quot.controu. tom.*2. *cap.*20.*num.*2.*& tom.*3.*cap.*19.*num.*104. Antonius de Amato *reſol.*1.*num.*53. Blaſius Robles de Salzedo *in tract. de repræſentat. lib.*2.*cap.*3.*per totum*, Nicolaus Noalis *d.caſu* 8.*num.*29. Anton. Perecius *in paratit. ad tit. Cod. de ſuis, & legit. liber. num.*11. D. Franciſcus Hieronymus Leo *deciſ.*109.*ex n.*10. *tom.* 1.

De tranſmiſſione hæreditatis ex capite, ſeu potentia ſanguinis.

SEcunda ſpecies tranſmiſſionis eſt, quam vo- 81
cant ex capite, ſeu potentia ſanguinis, quæ tunc locum habet, cùm quis ex liberis ante aditam parentis hereditatem, imò & eam ſibi delatam eſſe ignorans, ab hac luce ſubtrahitur, illam namque tranſmittit ad alios ipſius liberos, ſeu deſcendentes, non etiam ad aſcendentes regulariter, neque ad alios heredes ſanguinis, vel extraneos, *l.vnica* §.*in nouiſſimo, verſ.*Exceptis, *C. de caducis tollendis*, iuncta *l.vnica*, vbi communiter tradidere Doctores, *C. de his, qui ante apertas tabulas, l.* 2. verſ. *Mas ſi aquel*, vbi optimè Gregor. Lopez *gloſſ.*8.9.*&* 10.*tit.*6.*part.*6. ac præterea de hac tranſmiſſione nominatim diſſerunt Bart. *à num.*25. & Alciatus *à num.* 35. *in l. ventre* 84. *ff. de acquir. heredit.* Alexander *à num.*3. Iaſon *num.*7. & cæteri communiter, *in l. emancipata*, 4. *C.qui admitti*, ad bonorum poſſeſſionem poſſint, Joannes Petrus Ferrarienſis *in praxi titul.* 49. *ſiue in forma libelli pro hereditat. ab inteſtat. delata, gloſſ.*1. *num.*5. *verſ.* Aut loquimur in filio, vel nepote, *cum num.ſeq.* Bartholomeus Cæpola *conſ.*10.*num.*8. *& conſil.*58.*num.*12.*lib.*1. Gerardus Mazollus *conſil.*67.*num.*18. *verſ.*Et per legem vnicam, *ac n.*19. Guilielmus Benedictus *in cap. Raynuntius de teſtamentis, verbo*, mortuo itaque, *in* 2. *à num.* 151. *ad* 158.*incluſiuè*, Petrus Gregor. *ſintagm.iur. lib.*42. *cap.*13. *num.*1. *verſ.*Secundò caſus, *& lib.*46.*cap.*2. *num.*20.*&* 21. Anton.Gom. *d.tom.*1.*cap.*9.*ex nu.*41. *ad* 50. Menchaca *de ſucceſſionum creatione, d.* §.21. *num.*267.*& de ſucceſſionum progreſſu* §.6. *num.*2.*& à num.*32. *&* §.7.*num.*7. cum tribus ſequentibus, *&* §.17.*num.*63. *ac demum lib.*2. *de ſucceſſionum reſolutio.*

§.14.

§.14.num.40.& 41. Did.Spino *in ſpeculo teſtamentor. gloſſ. 13. principali à num.*101. Michaël Graſſus *d.art.de tranſmiſſione, quæſt.26.* Andræas Gaill.*practic.obſeruat. lib.2.obſeruat.131.num.5.*& ad eum Bernardus Græueus *concluſ.131. conſiderat. 1. num. 7.* Matienços *ad l.1.gloſſ.16. tit.1. lib.5.noua compilat. num.21.* Duarenus *in paraphraſi ad tit. ff.de vulgar. cap.20.§.ſuperioribus locis, verſ.* Secundò liberi, *& ad titulum, de acquirend.hereditat. cap.5. §.ſextus caſus,* Forcatulus *in necyomantia iuris, dialogo* 87. *num.4.& 5.*Pater Ludouicus Molina *d. diſp.*180. *à num.17.ad* 21. Ceuallus *practic. quæſt.tom.1.q.206.* ac poſt Bolognet. Cagnolum, & alios Philippus Maſſinius *in dict. l.emancipata num.48. & 49. & à num.103.ad 135. incluſiuè,* Iacobus Cancerus *variar.reſolut. lib.3.cap.21.à num.6.* Doctor Marta *de ſucceſſ. legali, part.1. quæſt.24.art.1. num.5. & 6.* Thadeus Piſo *variar.reſolut. lib.6. cap.2. ex num.4. ad 7.* Nicolaus Noalis *de tranſmiſſione de caſu 8. à num* 82. D.Antonius Pichardus nonnullos congerens *ad tit. ff.de acquirend. hered. cap.31. num.3.* D.Franciſcus Barry *de ſucceſſ.lib.12.de tranſmiſſ. heredit.ex num.9.*vltra quos, & alios inferiùs referendos, libet nonnulla, in quibus non ſatis omnes conueniunt, breuiter adnotare, ſingulis propoſitæ coclusionis verbis examinatis.

82 Imprimis autem vſus ſum verbis illis, *cùm quis ex liberis ante aditam parentis hereditatem*, vt indicarem huius, ac præcedentis tranſmiſſionis ſimilitudinem, ac differentiam. Conueniunt ambæ in eo, quod tàm in vna, quam in alia tranſmittens debet eſſe de liberis, vt & notarunt *gloſſ.*verbo *in liberos*, & Doctores omnes *in d. l. vnica C.de his, qui ante apertas tabulas*, & paulò ante relati, maximè Gomez. *d. c. 9. n.48. in fin.* vbi Emanuel Suar. *lit.M,* veriorem, ac receptiorem ſenten-
83 tiam dicit. Differunt verò, * quia in præcedenti tranſmiſſione non quilibet ex liberis tranſmittit, ſed ſuus tantum, qui aditione non eget, ſed ipſo iure heres exiſtit, & vbi voluntatem ſuam declarat, immiſcere ſe dicitur, vt ſupra latè explicuimus, in hac verò tranſmittunt præter ſuos cæteri omnes liberi, ad quos liberorum verbum reſtringere volui per ſequens verbum *ante aditam*,
84 quod * proprium eſt eorum heredum, qui ſui non ſunt. *l. 3. verſ.* Quòd ſi cùm iuris, *Cod. de iure deliber. l. vnic.§. in nouiſſimo*, illic: *Tàm exiſtere heredes, quàm poſſe adire, C.de caducis tollendis, §. extraneis, verſ.* Sed ſiue is, *inſt. de heredum qualit.* (vbi notat elegans *gl. verbo de adeunda,* cuius ſup. *n.*29. ad idem memini, Azo *in ſumma*
85 *ad tit. C. de iure delib. n. vlt.*) quales ſunt* omnes liberi, ex linea deſcendentes materna (in qua patria poteſtas, & conſequenter ius ſui heredis deficit, *l.neque fœmina 13. ff. de ſuis, & legitimis hered.*) vel etiam hi, qui ex paterna linea proueniunt, ſed non ſunt in parentum poteſtate conſtituti, vt emancipati, *d.l.3.*verſ. *Quòd ſi*, quemadmodùm exemplificant relati *ſupra num.*81. maximè Gulielmus Benedictus *dict.verbo* mortuo itaque, *in 2.num.*152. verſ. *Sed iſta locum habet*, Antonius Gomez. *d.cap.9. num.*42. Nicolaus Noalis *dict.caſ.8. num.*79. aut conſtituti quidem in familia parentum, ſed à patre præceſſi, qui omnes ſui non ſunt, imò & hi, qui extra familiam ſunt conſtituti, extranei parentibus appellantur, §. *ſui autem, & § cæteri, cum ſequentibus inſtit. illo titu-*
86 *lo de heredum qualit.* hi igitur * cùm ex capite, quod vocant ſuitatis, parentum hereditatem, velut quæſitam non tranſmittant, tranſmittunt ſaltem eam ex hoc capite ſanguinis, vt quærendam, cùm non ſit ab ipſis adita, non vtique ad quoſlibet, vt ſui, ſed ad alios ipſorum deſcendentes, quæres indicat manifeſtè, dictam legem *vnicam, Cod.de his, qui ante ap. tabul.* dum* libero- 87
rum tranſmittentium meminit, abſurdi vitandi gratia ad liberos non ſuos, ſed extraneos parentibus ſuis reſtringendam eſſe, iuxta regulam *l.nam abſurdum 7.ff.de bonis libertorum, l. vt gradatim 11. §.1.ff.de munerib. & honor. l.2. C.de noxalibus action.* quia ſi generaliter acciperetur de omnibus liberis, etiam ſuis, vt eam perperam acceperunt *gloſſ.* verbo *filios*, verſ. *Vel forte*, & cæteri communiter *ibi*, ſecundum relatos *ſupra num.*81. eſſet lex illa ſuperuacanea, & inutilis ſuis heredibus, quinimò noxia, cùm nedum ipſis nihil concederet, quod antea non haberent, ſed & detraheret tranſmiſſionem ad quoſcumque heredes, quam habent ex præcedenti capite, ex hoc non item, vt diximus; non ergo de illis Theodoſius & Valentianus *in d.l. vnica*, ſenſiſſe videri debent, vt & voluit Bart. *in l. ex militari 11. §.ſi filiusfamil. num.2.circa finem*, verſ. *Item contra hoc facit*, cuius ad id meminit, in alio tamen Bartolum ipſum taxans, Antonius Faber *de erroribus pragmaticor. tom. 2. decade 31. errore 9.pag.mihi 4. verſ.* Ius enim nouum, *aliàs num.*11. quod & aduertit Duaren. *ad titulum, ff.de acquirend. hereditat.cap.5. §.ſextus caſus*, à verſ. *Hæc conſtitutio*, & hoc tantùm relato breuiter Hilligerus *in notatis ad Donell. lib. 7. commentar. cap.4. lit. E, in princip.* non rectè perceptus à Blaſio Robles (qui de tertia tranſmiſſionis ſpecie eum ſenſiſſe putat) *lib.2. de repræſentatione cap.2. num.vltim.* Tantùm igitur deciſio *dicta l.vnica*, latiùs accepta prout eam gloſſ. & Doctores acceperunt, vtilis erit ſuis in caſibus, in quibus dubium aliquid ſubeſſe poteſt, an ex capite ſuitatis tranſmittere hereditatem poſſint iuxta tradita à Menchaca *de ſucceſſ. progreſſu lib.1. §.6. num.* 38.

Adieci ſimpliciter verbum *hereditatem*, vt dum 88
delatam ex teſtamento ab ea; quæ ab inteſtato liberis delata eſſet, non diſtinxi, vtramque comprehenderem, *deciſ.dict. l.vnica*, quæ de teſtamentaria tantum ſucceſſione loquitur, ad legitimam protracta ex identitate rationis, expreſſæ in verſ. *Si quidem*, vt docuit *d.gloſſ.verbo* in liberos, *in fine*, recepta à Iacobo Butricario *ad fin.* Odofredo & Bartol. *num.3. in fine*, Zino *numer.*8. & cæteris communiter *ibi*, quemadmodum teſtantur, eandem ſequuti Alexander, *in l. fin. num.22.C.de edicto ff.Hadr. tollendo*, Iaſon. *in l.1.§.hoc autem, num.1.ff. ad S.C.Trebel.& in l.emancipata,num.*18. *C.qui admitti*, Alciat. *in d.l.ventre num.36. verſic.* Sed an ei legi, *& libr.2. de verborum ſignification. num. 56. ad finem*, verſ. *Fit autem huiuſmodi extenſio*, Gulielm. Benedictus *in c. Raynuntius, de teſtam. verbo mortuo itaque, in 2. d. num.* 158. Anton. Corſetus *ſingulari 142. aliàs 106. ſub verbo* ingratitudo, *circa finem*, verſic. *Et ad hoc adducit*, Anton. Gomez.*d.cap.9.num.*41. Menchaca *de ſucceſſ. progreſſu lib.1.§.6.num.*41. Camillus Gallinius *de verb. ſignif. lib 7.cap.3.num.6.* Duarenus *ad tit.de acquiren. heredit.c.5.d.§.ſextus caſus*, verſ. *Et quid dicemus.* Did. Spino, optimum huius veriſſimæ ſententiæ effectum recenſens, *in ſpecul. teſtam. gloſſ. 33. princip. num.*102. Petrus Barboſa *ad l.ſi conſtante 25. in princip. num.104.poſt princip.verſ.* Et facit, *ff.ſoluto matri.* ac ferè omnes alij ſupra commemorati, maximè Ceuallus *d.q.206.num. 2. & 3.* optimè Franciſcus Caldas Pereira *ad rubr. inſtit. de inofficioſo teſtamento, num.*81. D.Franciſc.Barry *d. tit. de tranſmiſſ. hereditatis, num.*11. quicquid contrarium velit Cuiac. *ad rubr.C.de his,qui ante apertas tab.* neruosè

noſque defendant Bolognetus *num.* 32. & Philippus Maſſininius *ex d. num. 103. ad 114 in d.l. emancipata*, D.Pichardus *ad principium inſtituta de vulga.n.37 & 38. & ad §.ſi ex pluribus 3.n.7. inſt. de Senatus C.Orficiano*, Antonius Faber *de erroribus pragmatic.tom.2.decade 34.errore* 10. nouiſſimè Blaſius Robles *de repræſentatione lib. 2.cap.2. num. 39. verſ.*Nec beneficium, *& lib.3.cap.7.num.*37.& Ioannes Decherus *diſſertationum iuris, lib.2. diſſertat. 9. numer.* 10. Nam (quicquid hi dixerint) & in hoc caſu legitimæ, ſiue inteſtatæ ſucceſſionis viget ratio *dict.l.vnica*, vt communiter DD. ſup.relati aduertunt, maximè Pereira *d.n.*81.

89 Quod vt amplius declaretur, & ab origine (vt aiunt) res repetatur, obſeruandum eſt, legem illam vnicam nil aliud egiſſe quàm ſupplere illud legis Iuliæ, & Papiæ de caducis caput, quo cautum fuit, vt hereditas non indiſtinctè à morte teſtatoris deferretur, vt & adiri poſſet, prout iure antiquo cauebatur, cuius reſpectu leges caducariæ, nempè Iulia, & Papia, leges nouæ dicebantur, ſed ita demum ſi ſolida vni heredi relicta foret, quòd ſi inter plures ſcinderetur heredes, ab apertura tabularum tantum, exindeque etiam legati, vel fideicommiſſi purè, vel in diem certum relicti, dies cederet, itaut ſi vel ante apertas tabulas, quo tempore adeundi facultas hoc in caſu non erat, vel etiam poſt, ante aditionem factam, heredes ex parte ſcripti decederent, eorum portio caduca fieret, ſiue in fiſci ærarium conflueret, ſimilique modo legatum, vel fideicommiſſum ab aliquo ex eis nominatim per damnationem relictum, niſi heredes ipſi eſſent ex liberis, vſque ad tertium gradum, in quibus ius antiquum intactum relictum eſt, vt & ante reſeratas tabulas ab ipſa teſtatoris morte hereditatem adire poſſent, & vt ſi ante aditionem decederent, ipſorum portio non fieret caduca, ſed coniuncto ſiue coheredi ſuperſtiti, vni, vel pluribus, non quidem ex extraneis ſimul inſtitutis, ſed ex iiſdem liberis accreſceret, cum augmento legati, defuncto heredi iniuncti, ſiue ab eo nominatim relicti, quod alio qui defeciſſet, ſiue caducum, aut in cauſa caduci effectum fuiſſet; quemadmodum hæc omnia conſtant ex Vlpian.*in fragm.tit.1. de libertis §. inter medias, verſ.* Sed poſt legem Papiam, *& tit.17.de caducis, in princip.verſ.* aut ſi ex parte, *& §. hodie*, illic: *Sed ſeruato iure antiquo liberis, & titul.18. qui habeant ius antiquum in caducis, & titul.24. de legatis, §. vltim.* Iulio Paulo *lib.3.ſentent. titul. de legatis, §. per vindicationem, per arg. ab ſpeciali*, extantque huius iuris non obſcura veſtigia *in l.item veniunt 20. aliàs 25.§. ait Senatus, ff. de petit.hered.l.1.§.fin. ff. de iur. & facti ignor.l. 3. §. fin. ff.de hered.inſtit. l. pater 29.*(quæ aliàs incipit *Celſus*) *in princip.* illic: *Et quod ei relictum erat; apud filiam remanſiſſet, & §.vltim.*illic: *Si filio heredi pars, eius à quo nominatim legatum eſt, accreſcit, non præſtabit legatum, quod iure antiquo capit, ff. de legat.1.l.fin.* illic: *Ad nouas leges non pertinet* (ideſt, Iuliam, & Papiam de caducis) *ff.de reg. Catoniana, l.multum intereſt 21. in fin.* illic: *Quare & ex parte heres ſcriptus, qui ignorat an tabulæ teſtamenti apertæ ſint, adire hereditatem poterit, ff.de condit. & demonſtr.l.in bonorum 10.ff. de bonor.poſſeſſ.l.ſi patronum 44.§.1.& l.nihil intereſt 50. §. ſi tamen, ff. de bonis libert.l. vnic. in princip. §. & cùm lex, §. cum igitur, & §. in nouiſſimo, Cod. de caduc. toll.* ad quarum, & ſimilium legum interpretationem ſic ferè obſeruarunt, tametſi in nonnullis diſſidentes, Cuiac.*in notis ad Vlp.& Iul.Paul. in relatis locis, &*

in paratit.ad tit.C.de caducis tollend.& lib. 4. obſeruat. cap. 4 Hotoman. *lib. 2. obſeruat. cap.* 17. Balduinus *in commentar.ad l.Iul.& Pap.fol.159. cum ſeqq.* Ioannes Robert. *lib. 2. animaduerſorum, cap.* 1. Cæſar Coſta, *var. ambiguit. lib.1. cap. 10 ad med.* Donel. *lib.8. comment. cap.13.* verſ. *vltim.* & ad eum Oſuald. Hillig. *lit. H, & I.* Ant. Fab.*lib.2. coniect. cap.16. & lib. 12.cap. 19.ante med. verſ.* Id enim iam ante *l.Iul. & in rationali ad Text. in dict. l. item veniunt, §. ait Senatus*, Did. Spino, *in ſpecul. teſtam. dict.gloſſ. 33. numer.*102. D. Ioannes à Pareja *otij quadrimeſt.2. part.ex numer.*55. D. Ant. Pichard. *ad l.Gallus 29.in princip.à num.156.ad 166. incluſiuè, ff.de liber. & poſth.* Alphonſus Cerrança *de vera humani partus deſignat. cap. 2.§.1.num.* 279. nouiſſimè Emundus Merillius *lib.5.obſeruat. cap. 7. & 9.* Quod ſane * legis Iul. & Papiæ caput in 90
multis deficiebat, non ſatis liberis proſpiciens; imprimis dum beneficium hoc eis limitatè conceſſit quippè quod ad tertium ipſorum gradum reſtrinxit, cum ratio illis proſpiciendi, omnibus cuiuſcumque gradus generalis eſſet. Præterea dum aditione ab his non facta, cùm pro parte inſtituti eſſent (vt poſuimus) ſolum eis concedebat, clauſis adhuc tabulis decedentibus, vt ipſorum, vel extranei cum eis inſtituti portio cum legati augmento ad coniunctum ſuperſtitem ex liberis illis perueniret, excluſo fiſco, non autem ad alios heredum, vel legatariorum defunctorum heredes, etiam liberos, tranſmiſſionis iure, hoc enim tranſmittendi ius, & quidem generale ad quoſcumque heredes, ſuis tantum liberis, ſiue ex aſſe, ſiue ex parte ſcriptis heredibus, ac interim defunctis, circa quos lex Papia, nihil immutauit, antea concedebatur, vt planè conſtat *ex d.l. 3. in princip.* vbi notarunt omnes, *Cod. de iure delib.* Denique, * quia liberi 91
non ſui, in quocumque gradu conſtituti, ſi ex aſſe heredes à parentibus ſcripti eſſent, non alio iure ex lege Papia potiebantur, quàm penitus extranei; ſcilicet vt hereditatem ante apertas tabulas adire poſſent, & interim abſque aditione decedentes, omninò amitterent; admiſſo fiſco, vt & conſtat ex relatis locis maximè *d.l.1.§. fin. ff.de iuris, & facti ignor. dict. l.in bonorum 10.ff. de bonor. poſſeſſ.* vbi in iure dicitur errare, qui ex aſſe heres inſtitutus, non putat ſe bonorum poſſeſſionem petere poſſe ante apertas tabulas; *l. 1.§.ſufficit, verſ.* Nec enim, *ff.de bonor. poſſ. ſecundum tab.& dict.l. vnica, §. & cum triplici, verſ.* Vel mortuo, *Cod. de caducis tollendis*, notat D. Valençuela, alia iura citans, *conſ. 65. numer. 25. & 26.* His ergo * Papiæ legis vitiis, vt Impera- 92
tores occurrerent *in d.l.vnica, Cod. de his, qui ante apertas tabulas*, illud nouè conſtituerunt, vt liberi omnes (aliàs ſcilicet non ſui, de quibus tantum prouidere neceſſe fuit, vt ſuperius diximus) cuiuſcumque ſexus, vel gradus, & ſiue ex aſſe, ſiue ex parte, vel ipſi ſoli, vel cum extraneis à parentibus heredes inſtituti, aut legato, vel fideicommiſſo honorati, ante apertas tabulas decedentes, etiam delatæ hereditatis, aut relicti ignari, ius ſuum in alios ipſorum liberos, cuiuſcumque etiam gradus, vel ſexus tranſmitterent, hac addita ratione, quòd *per indignum ſit, fortuitas ob cauſas, vel caſus humanos, nepotes, aut neptes, pronepotes, aut proneptes, auitæ, vel proauita ſucceſſione fraudari, alieſque aduerſus auitum, vel proauitum deſiderium, vel inſtitutum, inſperato legati commodo, vel hereditatis gaudere.*

Quibus præcognitis, quod amplius aduerſus 93
communem ſententiam, quam vti veriorem defendimus, dici poſſet, in eo eſt, quod præfata ratio

d.l.vnica , & ſi generalis ſit cum tamen ad legem Papiam referatur, ad ſpeciem in ea contentam reſtringenda ſit iuxta ea quæ in ſimili diximus *diſſertatione* 5. *ex n.*44.*& diſſert.præced.ſub nu.*53. vt videlicet eo tantum caſu liberis cuiuſcumque gradus prouideat,quo à lege Papia excludebantur,nempè ſi ex teſtamento parentibus ſuis ſiue ſolis ſiue cum aliis ſuccedentes ante apertas tabulas , vel poſt, nondum adita hereditate vita functi ſint. Verum huic nihilominus argumento facile reſpondemus,
94 * tunc demum generalem legis rationem ad ſpeciem in ea propoſitam reſtringendam fore , cum ſi generaliter , acciperetur , abſurditas aliqua reſultaret , vt accidit in ſpeciebus illis , quas in relatis locis tractauimus , & eorum iuris locorum , quæ in ipſarum comprobationem adduximus ; conferunt tradita à Petro Barboſa *in l.ſi conſtante* 25.*in princip.num.*103.*ad fin.verſ.*2. principa-
95 lis concluſio ,*ff.ſoluto matrim.* alias enim * generalis ratio , quæ in lege, vel alia quacumque diſpoſitione expreſſa eſt , eam potius ampliat , velut ipſius anima , ad alios caſus , eandem rationem habentes quemadmodum conſtat *ex l.reg.* 9. §.*fin.*verſ.*Et licet municipum* , vbi notat Gotofredus *ad verbum initium ff. de iuris , & facti ignorantia l.*2.§.*ſi mater non petierit* 23.*verſ.* Sed à quo §.*quid ſi curatores* 29. *cum ſeq.&* §.*quid ſi deceſſerint* 40. *ff.ad S.C.Tertullianum*, per quæ & ſimilia iura vltra DD. *vbique* , & alios quos congerunt , ſic notarunt Antonius Corſetus *ſingul.* 21. *numer.* 2. Euerard. *in locis legalibus loco* 79. *à ratione legis larga num.*7. Surdus *de alimentis tit.* 1.*q.*44. *num.* 15. *&* 16. Dom. Molin *de Hiſpan. primogeniis lib.*3.*c.*6. *num.* 6. & alij plures *diſſertat* 7. à nobis relati *ex num.*21. Quod & in hominis diſpoſitione probat elegans Textus *in l.nomen debitoris* 34. §. *vlt. ff.de legat.* 3. vbi filio , & filia heredibus inſtitutis & ſingulis prælegatis relictis , pater filio iniunxit ſolutionem æris alieni , ſi quod in tempus pro mutuo accepiſſet, & debuiſſet , illa addita ratione , *vt quod ſorori tuæ reliqui , integrum ad eam pertineat* , & cum quæſitum eſſet , an quod ex quacumque alia cauſa , quam mutui pater debuiſſet à ſolo filio præſtandum eſſet abſque diminutione prælegati filiæ ; affirmatiuè à Scæuola Iuriſc. reſponſum eſt , ex prædicta generali ratione , vbi notat Gotofredus ad verbum *quæſitum*. Porro ex eo quod ratio *d. l. vnic.* generaliter vltra ſpeciem *ibi* propoſitam accipiatur , nulla reſultat abſurditas , imò vice verſa reſultaret , ſi ad eam ſpeciem reſtringeretur , quia
96 * lex Papia , quam emendare Imperatores voluerunt , tametſi ſtrictè de ſucceſſione teſtamentaria loqueretur , & in legitima non minùs digna fuit correctione. Quod patet , nec enim ea lex dumtaxat admittebat fiſcum , ſeu fiſci ærarium aduerſus teſtatoris liberos cuiuſcumque gradus, ex aſſe heredes ſcriptos , & ante apertas tabulas , nec aditam hereditatem decedentes , ſed etiam eo caſu , quo liberi intra tertium gradum conſtituti , ex parte heredes ſcripti fuiſſent , altero ex his ante vel poſt apertas tabulas nondum adita hereditate defuncto , lex illa admittebat alterum , vel alteros liberos , coheredes illi à parente datos , qui nedum liberis defuncti heredis præferebantur , ſed & fiſco ipſi , vt ſuperius diximus ; quare cùm hoc dignum correctione Imperatoribus viſum fuerit ſtatuentibus proinde , reſpectu cuiuſcumque deſcendentis , à parente inſtituti , potiorem ipſius liberorum cauſam eſſe iure tranſmiſſionis , quam fiſci , vel coheredum , ex ratione illa , quod indignum ſit alios hoc eſt , ſiue fiſcum , ſiue coheredem ad ſucceſſionem , vel relicta parentum admitti excluſis liberis ſcripti heredis , alioqui legitimi deſcendentis ante apertas teſtamenti tabulas , hereditatiſque aditionem ab hac luce migrantis eadem ratione dicendum eſt, voluiſſe Imperatores, quod nec in legitima ſucceſſione coheres deſcendentis ante aditam hereditatem vita functi ex iure accreſcendi (quod & in legitima ſucceſſione locum habet *l.ſi ex pluribus* 9. *ff.de ſuis , & leg. hered.*§. *ſi ex pluribus* 3. cum relatis à D. Ant. Pichard. *num.*1.*inſti. de Senatuſconſ. Orficia.*) ipſius liberis præferatur , iuxta ſuperiorem regulam , iuncta alia Text. *in l.nominis , & rei* 6. §. *verbum* ex legibus *ff.de verborum ſignific.& in* §. *vlt. inſt. de legitima patronorum tutela* , cum ſimilibus relatis *dict. diſſertat.*7.*num.*10.

Ex quibus primò conſtat , verba illa *d.l.vltim.* 97
alioſque contra auitum , *&c.* non abſolum fiſcum referri , quaſi aduerſus eum tantum liberis defuncti heredis , qui & ipſe ex teſtatoris progenie fuerit lex illa proſpexerit , correcta lege Papia , qua per fiſcum ipſum ex cauſa caduci,excludebantur , vt perperam exiſtimauit Didacus Spino *in ſpeculo teſtam.gloſſ.*33.*in princip.num.* 102. ante verſ. *Hinc deducitur* , qui cum adnimaduerteret , verbum , *alios* , iuxta rationem recti ſermonis ſoli fiſco adaptari minimè poſſe , nec ſubſtitutis , iuxta mox dicenda , minus rectè confinxit fiſci ærarios , ſiue illos intellexit , penes quos fiſci iura reſident , vulgo dicimus *recetores , o teſoreros de rentas reales*, quia hi nudi tantum ſunt miniſtri, quibus nihil quæritur , ſed ipſi fiſco , hoc eſt fiſcali Principis patrimonio , per mediam eorum perſonam poſſidenti , iuxta reg. *l.*1. §.*per procuratorem* 20. *l. quod meo* 18. *ff. de acquir. poſſeſſ. ac totius titul. C.& inſt.per quas perſonas nobis acquiritur* ſiue (quod magis credo , quia vir ille, alioqui doctus , non æquè fuit latinitatis gnarus) ærarij vocabulum in genere neutro non agnouit, ſed in maſculino tantùm & ideo in plurali dixit *ærarios* , ad eoſque retulit pronomen *alios* , & in eo errans , quod plura Principis fecit æraria, cùm vnum tantùm conſideretur *l.* 1. illic. *A ſacratiſſimo ærario comparauerit* , & illic. *Contra ſacratiſſimum ærarium* , *l. benè à Zenone* 3. illic. *Ex noſtro ærario* , & illic: *Contra ærarium* , *C. de quadrien. præſcript.*§.*fin. verſ.* Aduerſus autem ſacratiſsimum ærarium , *inſt. de vſucap.* In eundem quoque errorem referendi verba illa *alioſque contra auitum, &c.* ad ſolum fiſcum incidit vir alias doctiſsimus Dom. Anton. Pichard. ſuperiorem caducorum obſeruationem non ſatis percallens , *ad relatum princip.inſt.de vulgari num.*38.*ad finem*, & qui eum refert , ac ſequitur D. Ioan.del Caſtill. *quot. controu. lib.* 3.*cap.*13. *num.* 8. *ad fin. principij*. Referuntur ergo memorata verba tam ad fiſcum, lege Papia contra teſtatoris liberos duplici in caſu admiſſum ſcilicet cùm quis ex eis ex aſſe heres ſcriptus , ante apertas tabul. nec aditam hereditatem deceſsiſſet , & cum ex parte cum aliis inſtitutus tertium liberorum gradum excedens, clauſis adhuc tabulis ab hac vita migraret, quàm ad coniunctum , heredi ex parte ſcripto intra gradum illum tertium ab aſcendente datum , qui coheredis defuncti portionem , & legatum vel fideicommiſſum ab eo nominatim relictum , & alioqui deficiens auocabat , nam & huius heredis ex parte ſcripti, vel legatarij liberis Imperatores proſpexerunt aduerſus ita coniunctum, quem lex Papia excluſo quoque fiſco intra eum gradum admittebat, vt probauimus.

Deinde

98 Deinde apparet Imperatores *in d.l. vnica.* (vt & Did.Spino , & alij proximè relati agnouerunt) minimè tranſmittentis liberis proſpexiſſe aduerſus vulgarem ſubſtitutum , ei à teſtatore datum , vt illo quoque excluſo , ipſi ex tranſmiſſionis iure admitterentur , quia, vt diximus, hoc tantum egit , vt legis Papiæ vitiis occurreret , quorum nullum fuit in ſubſtituto admittendo , imò aduerſus legem Papiam ne fierent caduca ſubſtitutiones introductæ fuerunt , *l.vnic. in princ.verſ.*Sed & ipſis, *C.de caduc. tollend.*vt vel hic conſtet quantùm fallantur hi, qui pronomen illud *alios* , *C. de his qui ante apertas tabul.* ad ſubſtitutos quoque referunt , atque ita ex ead l.dedu ducunt , tranſmiſſionem , quæ ex vi eius ad poſteros tranſmittentis fit , potiorem eſſe vulgari ſubſtitutione , ſiue tranſmittentis liberos in ſucceſſione præferri ſubſtituto , vel ſubſtitutis vulgaribus illi à teſtatore datis , quemadmodum videre licet ex Bart. *num.*20. verſ.*Pro hoc videtur caſus*,& aliis,pro eius ſententia inferiùs referendis , cui etiam interpretationi calculum præbet Forcat. (nemine , vt ſolet, relato *in necyom.iur. dialog.*67. *numer.*4. verſ.*Præterea* , Ceuall.*pract. quæſt. lib.*1.*q.* 106. *num.* 4. *&* 5. & in terminis aduerſus Bart. ſic aduertit Bartholom. Socin. *in d.l.*1.*numer.* 16. verſ. 2.*ratio.* aliis etiam argumentis ad eum conuincendum vſus , quæ aptius infra examinabimus . Sed nec
99 * huic interpretationi magis fauent illa alia *d. l.vnica* verba *licèt non ſint inuicem ſubſtituti*, quippè quæ referri minimè poſſunt ad liberos teſtatoris ſimul à parente inſtitutos , quaſi quilibet ex his ante aditam hereditatem moriens portionem ſuam poſſit ad alios ipſius liberos tranſmittere , licèt ipſe , & coheredes non ſint inuicem ſubſtituti , vt præ aliis exiſtimarunt Bald. *in l.cùm in antiquioribus* 19.*num.* 5.*ad fin.verſ.* Preterea lex , *Cod.de iure delib.* & Alex. *in l.* 1. *numer.*19.verſ. *Puto ergo,ff.de vulg.* quia ſic ea verba implicarent caſum magis dubitabilem in ſenſu contrario , cùm liberi coheredes inuicem ſubſtituti fuiſſent , quam in ſenſu directo, cùm non eſſent ſubſtituti , contra propriam , ac potiſsimam naturam dictionis *licet* , & ſimilium ,
100 implicandi * caſum dubitabiliorem in ſenſu directo , & minus dubitabilem in contrario, quæ planè colligitur *ex l.licèt* 41. *ff.de procurat. l. licèt autem* 16.*ff.de recept. arbit.l. licet gratis* 6. *ff. nautæ Caupon.l.penult.ff quemadm.ſeruit. amitt. l.fin.ff. de condict. furt l. licèt* 17. *ff. depoſiti , l. aquæductus* 47. *verſ.* Etiam ſi nihil dictum ſit , *& l.licet extra ædes ſint* 48.*ff. de contrah. empt.l.licet* 18.*ff. de pact. dotal. l.licèt famoſæ* 7.*iunctis duab. præced. ff. de obſeq. parentib. & patro. præſt. l.licet fuga* 11. *ff. de liber. cauſ. l. licet* 58. *&* 103. *ff. de verb. ſignif. l. licet* 8.*Cod. de iure delib. cum mille ſimilibus* , obſeruant optimè vltra alios Rebuf. *in d.l. licet* 58. verſ. *Licet*,Natta *in comment. de vſur. gloſſ.* 15. *numer.* 97. Polid. Ripa *de noctur. temp. cap.* 78. *numer.* 4. Auguſt. Barboſ. *de dictionibus dict.* 191. *numer.* 2. & in terminis aduertit Menchac. *de ſucceſſ. progreſſu lib.* 1. §. 6. *numer.* 32. ſed referenda potius ſunt memorata verba ad filios liberorum tranſmittentium , vt ad eos auitæ , vel proauitæ hereditatis nondum aditæ tranſmiſſio fiat, licet non ſint ipſi patribus ſuis inuicem ſubſtituti , quia ſi eſſent , longè facilius foret , in eos fieri tranſmiſſionem , vt intellexit rectè gloſſ. *verbo* ſubſtituti , *in d.l. vnic.* ab ombibus frequentiùs recepta, ſecundum mox referendos , quam ex præfata ratione rectè comprobat , & ſequitur Bartholom. Socin. *num.*18.*verſ.*Tertiò, & vltimò mouetur, *in l.* 1.*ff.de vulgari* , licet Franciſc. Ripa *ibi num.*132. ei non acquieſcat , nouum cogitans intellectum, qui verbis illis non modicam vim infert , qua caret gloſſæ interpretatio, prout eam defendit Lancelot. Politus *de ſubſt. particula* 3.*n.*8.verſ. *Niſi tamen*, vt verba *inuicem ſubſtituti* non ſignificent ideſt mutuò , & reciprocè, quaſi nepotes ſimul ſint cum filiis inſtituti, & omnes inter ſe mutuò ſubſtituti, vt interpretatur Alexand. Trentacinq. *de ſubſtitutionibus part.*1.*cap.*5.*numer.*7.*ante finem principij*, verſ. *Secundo , & vltimò* , ſed idem , quod in vicem , ſeu defectum filiorum ſubſtituti , abſque inſtitutione tamen , quæ ſi eſſet, ipſa ſola ſufficeret ex iure accreſcendi , abſque ſubſtitutione , vel tranſmiſſione , quomodò melius relatam gloſſam ex mente communi intellexerunt Ant. Gomezius *tom.* 1.*variar. cap.*9.*n.*50.*circa medium*, verſ. *Tertiò facit*, Stephan. Forcatul. *in necyomancia iur.dial.*87.*n.*4.*poſt medium* , verſ. *Planè ſi filio* , & Andr. Fachin. *contron.iur lib.*4.*cap.*61. *verſ.vlt.*

Cæterum licèt verum ſit , ex relata *l.vni.* ſic 101
veriſsimè intellecta , minimè probari , remedium iſtud tranſmiſsionis ex capite ſanguinis ad ſubſtitutos excludendos fuiſſe introductum , quia (vt diximus) ad fiſcum , & coheredes ſeu coniunctos tranſmittentis excludendos aduerſus legem Papiam dumtaxat introductum fuit ; at nihilominus ex his quæ ſuperius *numer* 95. *&* 96. tradidimus veriſsimum cenſeo , & ad ſubſtitutorum excluſionem eius legis deciſionem trahendam fore, ex ratione expreſſa in verſ. *Si quidem per indignum* , quæ non minùs militat in ſubſtitutis , nam licèt hi , abſolutè loquendo , non ſuccedant contra teſtatorum deſiderium , ſed potius ſecundum illud , attamen reſpectiuè ad liberos , filiis inſtitutis poſtea progenitos , vtique ſubſtituti ſuccederent contra auorum , vel proauorum deſiderium , qui mallent liberos illos ſibi ſuccedere , ſi de his cogitaſſent , quàm ſubſtitutos , iuxta reg. Tex. *in in l.cum auus* 101. *alias* 102. *ff. de condit. & demonſtr. l.generaliter* 6.*verſ. Cui enim ferendus* , *&* §. *cum autem* , *Cod.de inſti. ſubſti. l. cum acutiſſimi* 30.*verſ.* Hos huiuſmodi , *iuncto fin.* Tex.illic : *Ne videatur teſtator alienas ſucceſſiones propriis anteponere* , *Cod.de fideicom.* quibus apud nos conſonat *l.*10. *verſ.* E eſto es , *titul.* 4. *p.* 6. Ex qua præſertim ratione (vltra alias , quibus nituntur hi , qui generaliter tranſmiſſarium ſubſtituto præferunt , quas ad ſequentem tranſmiſſionis ſpeciem breuiter percurram) id ita in hac tranſmiſſione docuerunt plures , qui non æquè in omnibus aliis admiſerunt , vt Lancelot. Politus , & Alexand. Trentacinq. *de ſubſtitut.*ille *particul.* 3.*num.*58.hic verò 1.*p.cap.*5. *numer.* 14. *in princip.*verſ. *Remota iſta* , Ioan.Corraſ. *ad l.poſt aditam* 5.*num.* 19.*Cod.de impub.& aliis ſubſt.* à quibus immeritò recedit D. Ioan. del Caſtill. *quotid. controuer.tom.*3.*cap.*13 *numer.* 24. eo leuiſſimo ductus argumento , quod diſpoſitio Tex. *in d.l.cùm auus*, *cum ſimilibus* in fideicommiſſaria tantum ſubſtitutione locum habeat , vt voluiſſe vulgo creditur gloſſ. *verbo* ſubſtituit , *in d.l.generaliter* , §. *cùm autem* , quam poſt alios communiter receptam teſtantur , eandem ſecuti D.Ant.Padilla *in d.l. cum accutiſſimi* , *num.*7. *ad fin.* Anton Gabr. *commun. concluſ.lib.* 4.*tit. de fideicommiſſ.concluſ.* 2. *numer.* 57. Mantica *de coniectur. vltim.volunt. lib.* 10. *titul.* 8. *num.*1.*&* 2. Imprimis namque præfata gloſ. nihil tale docuit , aut ſenſit , ſed cùm Text. ille Papiniani reſponſum referens *in d.l.cùm auus*, vbi de fideicommiſſaria ſubſtitutione ſermo eſt , ſimpliciter vteretur verbo *ſubſtituit* , addidit gloſſ. *per*

fideicommiſſum, vt verbum, quod legi illi deerat, ex originali ſuppleret, non proindè ſentiens aliud eſſe in vulgari ſubſtitutione, de qua nullum verbum emiſit. Rurſus & ſi id ita ſenſiſſet, aut docuiſſet proculdubio eius ſententia falſa eſſet, quicquid eam ita intellectam communiter DD. receperint. Quia ſiue velint, diuerſam eſſe rationem in ſubſtitutione vulgari quàm ſit in fideicommiſſaria, eo quod in vulgari ſubſtitutione filio inſtituto patris hereditatem repudiante, ſtatim illa defertur ſubſtituto, at in fideicommiſſaria non ſtatim ei defertur, ſed poſt mortem filij, qui viuens hereditatis poſſeſſor ac dominus effectus eſt, atque ita facilius eam poſtea retinebit per liberos ſuos, arg. Text. in l. patre furioſo 8. ff. his qui ſunt ſui, vel alieni iuris, & in l. per retentionem C. de vſuris, vt cum Philip. Corn. conſil. 1. num. 30. vol. 4. conſiderat Cardin. Mantica d. tit. 8. num. 2. hæc ſanè ratio quoad vulgarem ſubſtitutionem diminuta eſt, nec noſtrum caſum comprehendit, cum ſcilicet filius deceſſit ante aditam, vel repudiatam patris hereditatem, quod ad tranſmiſſionem neceſſarium eſſe conſtat ex d. l. vnic. illic. Si tamen hereditatem non recuſant, C. de his qui ante apertas tab. vbi notarunt omnes, & vltra eos Menchaca de ſucceſſ. progreſſu lib. 1. §. 5. num. 16, Philip. Maſſin. ad l. emancipata 4. num. 58. C. qui admitti. Nicol. Noalis de tranſmiſſ. caſu 8. num. 103. quo caſu eadem lex vn. non minus liberos filij, ita decedentis admittit, quam d. lex cum auus, & ſimiles admittunt liberos filij, vniuerſali fideicommiſſo poſt mortem ſuam grauati. Nec valet quod D. Ioan. del Caſtillo d. num. 24. circa finem, vt rationem illam ſuppleat, non inſubtiliter conſiderat, vulgarem nempè ſubſtitutionem duos continere caſus, voluntatis & impotentiæ, vt ſuperius notauimus num. 42. atque adeo ei locum eſſe aduerſùs filij inſtituti liberos cùm vel filius ipſe heres eſſe noluerit, repudiatione facta, vel non potuerit, morte præuentus; quia nec hic impotentiæ caſus euenit, cum relata lex vn. poteſtatem filio faciat, vt per liberos ſuos patris ſui hereditatem adire valeat, atque ita poſſe dicitur, qui per alium facere poteſt, reg. qui per alium lib. 6. cum ſimilibus Siue etiam DD. velint, diſpoſitionem d. l. cum auus, & ſimilium, vt pote exorbitantem à regulis iuris communis, etiam ex rationis identitate non eſſe extendendam vltra caſum illum fideicommiſſariæ ſubſtitutionis, multo magis falluntur, nam ex ratione, maximè in l. expreſſa (quæ vt diximus ſimiliter repetita eſt in d. l. vnic.) longè verius eſt legem vtcumque exorbitantem, imò & omnino iuris communis correctoriam, extendi debere ad caſum, in quo eadem militet ratio, quæ vi ſua caſum ipſum comprehendit, vt cum pluribus probaui latè differt. 7. ex numer. 22. vltra quos rem in ſimili eleganter explicat doctiſſimus Menchaca præter loca ibidem relata, de ſucceſſ. creat. lib. 1. §. 12. numer. 85. verſ. Quinimò & de ſucceſſ. reſol. lib. 1. §. 8. num. 21. & in terminis noſtris aduertit Bartholom. Socin. in d. l. cum auus, num. 18. à verſ. Secunda vero pars; maximè in verſ. Præterea militat, & verſ. Item ratio 1. & 2. Nec ſatisfaciunt aliæ ſolutiones, quas ad Text. in d. l. cum accutiſſimi, & ſimiles, cominiſcitur Menchac. de ſucceſ. prog. §. 6. num. 29. nam gratia diſputationis tantum (vt ipſe palam aſſerit num. 21.) nititur contra communem, quam in omni tranſmiſſione veram eſſe profitetur num. 17. verſ. Præterea, plura, & ſolidiſſima fundamenta pro ea adferens à num. 11. ad 20. quam & poſtea abſque difficultate amplectitur, nouum pro ea fundamentum adferens de ſucceſſ. reſol. lib. 1. §. 8. n. 24.

Adieci deinde in ſuperiori huius tranſmiſſionis 102
regula, num. 81. tradita verba illa *Imo & eam ſibi delatam eſſe ignorans*, vt eius cum præcedenti conuenientiam non minimam indicarem, nec enim minus hæc quàm illa locum habet, etſi tranſmittens, quippe qui etiam filius eſt tametſi extra parentum familiam conſtitutus, vt diximus, delatam ſibi hereditatem ignoret, vt planè conſtat ex d. l. vnic. illic. *Siue ſe nouerint ſcriptos heredes, ſiue ignorauerint*, id quod vltra ordinarios ibi, aduertit Menchaca de ſucceſſ. progreſſ. §. 6. n. vlt. in princip. non alia ratione, quàm quæ in ſimili traditur ab Imperatore Iuſtiniano in §. minus ergo inſt. de hered. quæ ab inteſt. defer. his verbis. *Naturalia enim iura ciuilis ratio perimere non poteſt, nec quia deſinunt ſui heredes eſſe, poſſunt deſinere filij, filiæve, aut nepotes, neptesve eſſe*; cui conſequens eſt; vt & huic tranſmiſſioni, quæ plenior eſt ſequenti, vt ad eam dicemus, locus ſit, licet filius tranſmittens, qui ſciuit hereditatem ad ſe delatam, eam adire impeditus minimè fuerit, & adhuc ea non adita deceſſerit vt notat Duaren. ad tit. ff. de acquir. hered. c. 5. §. ſextus caſus. verſ. Præterea ex eo & verſ. Sed hic. Qui & illud inter alia ex veriore, & receptiore (vt ait) interpretum ſententia ſubiungit in verſ. Illud etiam quæſitum, tranſmiſſionem hanc non tantum in ſucceſſione ciuili locum habere, ſed etiam in Prætoria, nempè quæ non alias, quam ex bonorum poſſeſſione competit, nam & huius petitio, quippè in qua eadem ratio, & vtilitas, viget ex hoc cap. in heredes liberos tranſmittitur, id quod late probant, & pluribus relatis reſoluunt Guliel. Benedict. in d. c. Raynuntius, verbo mortuo itaque in 2. numer. 153. & 154. de teſtam. in 6. Anton. Gom. d. tom. 3. var. c. 9. num. 45. qui num. 46. idem ex eadem ratione reſoluit in tranſmiſſione ex ſequenti capite negat tamen num. 47. in tranſmiſſione præcedenti ex capite ſui heredis, tametſi in edictali ſaltem, nempe ea, quæ ipſo iure ex Prætoris edicto competit, contrarium poſt alios reſoluant Guili. Benedict. d. verbo mortuo itaque in 2. num. 124. & Nicol. Noalis de tranſmiſſ. d. caſu 8. num. 4. Sed communis negatiua, quam Gomezius amplectitur, longe verior eſt, vt latè ad partes diſputans concludit Philip. Maſſin. ad l. infantis 3. ex num. 55. ad 85. & remiſſiue in l. emancipata 4. num. 102. C. qui admitti, vt & verior eſt affirmatiua quoad tranſmiſsionem tantum ex hoc capite, & ſeq. quam etiam vti veriorem ſequitur Nic. Noal. d. caſu 8. n. 93. 94. & 106. Quicquid quoad tranſmiſſionem tantum ex hoc capite eam admittat Menchac. de ſuc. prog. §. 7. à nu. 34. verſ. Denique & de ſucceſſ. reſol. §. 14. num. 40. & 41. non etiam quoad tranſmiſſionem ex cap. ſeq. quam in Prætoria ſucceſsione cum Sebaſt. Sapia aduerſus communem negat de ſucceſſ. progreſſu §. 8. à num. 12. in fin. & quicquid tam in hac, quàm in ſequenti tranſmiſſione à communi quoque diſſentiat, latè diſputans Philippus Maſsinius in d. l. emancipata 4. à num. 120. & 136. C. qui admitti, cuius fundamentis ſatisfacere rectè intuenti facillimum erit. Illud vtique veriſsimum quoad præcedentem tranſmiſſionem iudicio, procedere eam etiam in iure dicendi nullum teſtamentum patris ob præteritionem filio ſuo competente, vt cum Bald. & aliis reſoluunt Gomezius d. 1. tom. var. c. 11. n. 8. Menchaca de ſucceſſ. progreſſ d. §. 7. à num. 26. Did. Spino in ſpeculo teſt gl. 25. princ. n. 98. & 99. Nic. Noalis de tranſmiſſ. caſu 11. num. 6. circa fin.

Sed & ex eadem ſanguinis ratione procedit hæc 103
tranſmiſſio nedum reſpectu filiorum legitimorum

rum & naturalium ſimul, ſed & naturalium tantum, quibus caſibus parentibus ſuis ſuccedere iure poſſunt, quos rectè explicant Anton. Gomez ad l. 9. & ſequentes Tauri num. 5. & 6. D. Anton. Pichard. in tractat. de ſucceſſ. poſt princip. tit. inſt. de hered. quæ ab inteſt. §. 6. n. 20. nam & iiſdem caſibus ad eos tranſmittitur aſcendentium hereditas, à proximo aſcendente, cui ſuccedunt, non adita; vt poſt Imolam, & alios aduerſus Angelum, (cui ſubſcribit Greg. Lop. in l. 2. gl. 9. in fin. tit. 6. parti. 6.) longè verius reſolnit idem Anton. Gomez. d. lib. 1. var. cap. 9. numer. 43. quem referunt, & ſequuntur Iacobus Cancer. (Menchacam etiam referens, apud quem tamen id inuenire non potui) d. 3. tom. var. cap. 9. num. 48. & Nicol. Noalis de tranſmiſſ. d. caſu 8. num. 91. Tranſmiſſio verò ad quoſlibet deſcendentes, ſiue naturales, & legitimos ſimul, ſiue naturales tantum, locum quidem habet etſi illi nati non eſſent, nec concepti in vita illius aſcendentis, de cuius hereditate tranſmittenda tractatur, vt poſt Zinum, Dynum, & alios antiquos reſoluunt optimè Tiraquel. de retractu conſang. §. 1. gloſſ. 9. num. 93. Ant. Gom. d. c. 9. num. 44. Noal. d. caſu 8. n. 92.

104 Tandem addidi in ſuperiore regula, *ad alios ipſius liberos, ſeu deſcendentes, non etiam ad aſcendentes, &c.* vt cauendum eſſe admonerem à gloſſ. verbo in liberos, verſ. Item video, in d. l. vni. Cod. de his, qui ante apert. tab. ſimili gloſſ. vltim. in l. apud hoſtes 8. Cod. de ſuis, & legit. liber. & in l. 2. in fin. gloſſ. Cod. ad S. C. Orfic. quibus in locis Accurſ. exiſtimat, tranſmiſſionem ex hoc cap. non tantum fieri ad inferiores, ſiue deſcendentes, ſed etiam ad ſuperiores, ſiue ad aſcendentes. Mouet urque per Text. in d. l. apud hoſtes, vbi filia patris, apud hoſtes defuncti, ſucceſſionem, ſiue hereditatem à ſe non agnitam ad matrem tranſmittit; non animaduertens filiam ibi (vt textus apertè docet, & aduerſus Salyc. n. 6. rectè oſtendit Corn. n. 1. ad med. verſ. Sed tu teneas, & conſ. 146. n. 2. verſ. Nec obſtabat) ipſo iure ſuam heredem fuiſſe patri, apud hoſtes decedenti, qui fictione legis Corneliæ patriam poteſtatem, & cætera iura ciuilia tam quoad teſtamentum ante captiuitatem factum, quam quòad legitimas, ſiue inteſtatas ſucceſſiones perinde conſeruauit, ac ſi ante captiuitatem deceſſiſſet, l. lege Cornel. 12. ff. de teſtam. l. lex Cornelia 28. ff. de vulgari, l. ſi necem 4. §. 1. ff. de bon. libert. l. 1. in princ. verſ. Eum quoque ff. de ſuis, & legit. hered l. pater 10. & l. quod ſi filius 11. per totũ, l. in bello 12. §. 1. & l. bona 22. cum ſuis §§. ff. de capt. l. 1. Cod. eod. tit. l. ſi his 8. Cod. de legit. hered. §. eius, qui apud hoſtes 5. inſt. quib. non eſt permiſſ. facere teſtam. l. 6. in fin. titul. 29. parti. 2. ac proinde filia huiuſmodi ex capite ſui heredis patris hereditatem ad quoſlibet ipſius filiæ heredes tametſi extraneos tranſmittere potuit, adeóque etiam ad matrem, iuxta ſuperius à nobis tradita numer. 28. & 59. cuius contrarium eueniret, ſi filia extra patris poteſtatem conſtituta eſſet, quia ad ſolos deſcendentes tranſmitteret ex hoc cap. ſanguinis, non etiam ad alios nedum conſanguineos collaterales vel penitus extraneos ſed nec ad aſcendentes, vt plane conſtat ex dict. l. vnic. quæ deſcendentium tantum meminit, & ex d. l. 2. C. ad S. C. Orfic. per quæ iura ſic vbique contra Accurſ. & Iacob. Butr. docet Bart. & communis, quam & ſi Bald. ibi n. 6. leuiter ductus reſpuat, planè tamen admiſit, ſibi contrarius, in l. cùm in antiquioribus 19. num. mihi 20. verſ. Si autem non erat ſuus, C. de iur. delib. & vti veriorem ſequuntur Alex. conſ. 161. n. 15. verſ. Tamen magis communiter, lib. 7. Socin. ſen. conſ. 114. nu. 1. lib. 4. Corn. conſ. 146. num. 2. verſ. Licet enim, vol. 1. conſ. 225. num. 2. vol. 3. ac reſoluunt, & probant ferè omnes ſupra à nobis relatis num. 81. maximè Guil. Bened. in c. Raynuntius de teſtam. verbo mortuo itaque in 2. num. 152. verſ. Sic enim, Ant. Gom. d. tom. 1. var. c. 9. num. 48. (qui idcirco hanc ſententiam etiam gloſſæ ordinariæ tribuit, quod illa imprimis, inſpecta littera d. l. vnica, requirit tranſmiſſarium eſſe de liberis, quo in ſenſu & nos eam ſupra retulimus num. 82.) D. Ferdinandus Menchaca de ſucceſſ. creat. lib. 3. §. 21. num. 267. verſ. Contrariam, & de ſucceſſ. progreſſu §. 6. num. 2. & 3. & §. 7. num. 8. & §. 17. num. 63. Nicol. Noal. de tranſmiſſ. d. caſu 8. num. 83. & 84. Quod & apud nos probatur in l. 2. verſ. *Mas ſi aquel que finò, decendieſſe de la liña derecha del teſtador*, vbi notat Gregor. Lopez gloſſ. 8. verſ. Et aduerte, tit. 6. part. 6. Nec obſtat rationem d. l. vnica in aſcendentibus quoque militare, adeóque illam & ad eos fore extendendam, iuxta ea quæ paulò ante notauimus num. 101. ad fin. Quia regulariter verum non eſt, eandem in aſcendentibus militare rationem, quippe qui plerumque defunctum, de cuius hereditate tranſmittenda tractatur non niſi iure affinitatis attinent, quæ quoad ſucceſſionem in conſideratione non habetur, l. affinitatis 7. C. communia de ſucceſſ. puta ſi aſcendens, ad quem tranſmiſſio fieri prætenditur, ſit ſocer, vel conſocer, ſocrus, vel conſocrus, gener, aut nurus alterius aſcendentis, cuius hereditas filio delata eſt, nec per ipſum dum viueret agnita; vt rectè conſiderat Philip. Corneus dict. conſ. 146. num. 3. à verſic. Nec obſtat ratio, vol. 1. & d. conſ. 225. num. 2. verſ. Non autem, vol. 3. Qui tamen in eo vbique fallitur, quod generaliter exiſtimat, tametſi deſiderium ſit aſcendentis, quod eius bona in deſcendentes deueniant, non tamen æque vice verſa deſiderium eſſe liberorum, quod eorum hereditas perueniat ad ipſorum aſcendentes, vt vtrumque probat ex l. nam & ſi parentibus 15. ff. de inoff. teſtament. & l. ſcripto 7. §. 1. ff. vnde liberi (qui extat ſub titul. ſi tabulæ teſtam. nullæ extabunt) Non enim hæc iura ſignificant, repugnare voto, ac deſiderio liberorum, vt parentes ipſis præmorientibus ſuccedant, ſed præter votum ipſorum talem euenire caſum, contrarium autem caſum ſecundum naturæ ordinem accidere, ac proinde efficere, vt naturale ſit parentum votum, bona plura quærendi, quæ liberis relinquant, vt apertius traditum eſt in l. penultim. § ſed numquid, in fin. illic: *Cùm omnia, quæ noſtra ſunt, liberis noſtris ex voto paremus*, ff. de bon. libert. quod non æquè in liberis erga parentes, quibus frequentius ſuperuiuunt, conſiderari poteſt, quanquam ſi contrarium ex facto contingat mutato mortalitatis ordine, vt Papin. ait in d. l. nam & ſi parentibus, non minus miſerationis, ac pietatis ratio liberos cogat, vt ſucceſſiones ſuas parentibus relinquant. Id quod vel ex eo non malè comprobari poteſt, quod lex Papia, (quæ antiquum ius 12. tab. hereditatem à morte teſtatoris generaliter deferens, eo emendauit caſu, locupletandi ærarij gratia, quo plures eſſent ſcripti heredes, & aliquis eorum ante apertas teſtamenti tabulas deceſſiſſet, vt portio illa coheredi non accreſceret, ſed fiſco deferretur, iuxta ſuperius tradita num. 89. non tantùm excepit liberos defuncti teſtatoris vſque ad tertium gradum, ſed etiam parentes eius, intra eundem gradum conſtitutos, quibus omnibus ius antiquum reſeruauit, vt planè conſtat ex Vlpin. in fragm. tit. 17. §. hodie, illic: *Sed ſeruato iure antiquo liberis, & parentibus*, iuncta Cuiacij nota ibidem, l. vnic.